

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v hlavním líčení konaném **dne 10. dubna 2019** v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Olgy Smrčkové a přísedících Jaroslavy Sýkorové a Pavly Kadlecové,

takto:

Obžalovaný

██████████,
(dříve ██████████, rozený ██████████)

narozený ██████████ v ██████████, osoba samostatně výdělečně činná, bytem ██████████, nyní ve vazbě v této trestní věci ve Vazební věznici v ██████████,

je vinen, že

I.

v blíže nezjištěnou dobu od roku 2014 do počátku června roku 2018, s výjimkou doby od září 2015 do počátku roku 2016, kdy utrpěl vážný úraz spojený jednak s hospitalizací, jednak s omezenou pohyblivostí, na různých místech nejméně v ██████████, soudní okres ██████████, v lese v autě a v ██████████, kde žil společně s manželkou ██████████, narozenou ██████████, čtyřmi nezletilými dětmi a družkou ██████████, nyní ██████████, narozenou ██████████, opakovaně, v blíže nezjištěném množství případů za účelem vlastního pohlavního uspokojení, s vědomím postavení výchovné autority v rodině, nejprve ██████████, poté ██████████ se svou biologickou dcerou, **nezletilou** ██████████, **nar.** ██████████, když využil velký strach poškozené z jeho osoby, vyplývajícího z fyzického násilí, které běžně používal k prosazování svých názorů a zájmů vůči ní a převážné části členů domácnosti, zejména vůči matce, a takto poprvé v ██████████ při návštěvě příbuzných k ní ██████████, poškozená mu říkala, že jí to bolí, snažila se křičet, na to jí dal na ústa ruku a řekl jí, ať je ticho nebo že uvidí, když tento slovní obrat obvykle používal předtím, než dal ránu, a svého jednání zanechal, až když poškozená začala mluvit nahlas, v sexuálních atacích vůči poškozené pokračoval v pozdější době v lese poblíž

Shodu s prvopisem potvrzuje Adéla Cvetková

██████████, když mu pomáhala při těžbě a zpracování dřeva, v prvním případě k ní ██████████, nezletilá křičela bolestí, říkala mu, ať ji nechá, že to nechce, obžalovaný toho nedbal a řekl jí, aby držela hubu, že to bude dobré, obdobným způsobem ██████████ v dalším nezjištěném počtu případů, poškozená se bránila výmluvami u matky, že jí není dobře, ale ta ze strachu, že obžalovaný udělá zle, jí s ním poslala, obžalovaný využíval hrozeb a zastrašování, že případným oznámením rozbije rodinu, všichni by se jí posmívali a otočili by se proti ní, a takového jednání se dopouštěl, ačkoliv věděl, že poškozená je dítě mladší 15 let,

v takovém jednání obžalovaný pokračoval i poté, co poškozená dovršila 15 let věku, v době, kdy poškozená ukončila povinnou školní docházku a zahájila studium na Střední průmyslové škole stavební v ██████████, s ní pravidelně souložil na sedadle spolujezdce v osobním automobilu Nissan Terrano, když pravidelně zastavoval v lese po cestě od vlaku každý pátek a na vlak každou neděli, tyto jízdy si vyhradil pro sebe a nedovolil matce ██████████, aby jezdila ona, poškozená musela ██████████, nadával jí, když ██████████, nutil ji, aby užívala antikoncepci, vyžadoval soulož i v době, kdy měla vážné gynekologické onemocnění, o kterém věděl, nadával jí, když měla menstruaci, poškozenou zastrašoval, že pokud by řekla, co se mezi nimi odehrává, rozbije rodinu a všichni by se na ni špatně dívali, neboť on by vše popřel a řekl by, že jej svedla ona, z obžalovaného měla poškozená od útlého dětství velký strach a stejně jako ostatní členové rodiny věděla, že vyžaduje absolutní poslušnost od všech členů rodiny, chová se autoritářsky a konflikty v rodině řeší fyzickým násilím, přesto se svěřila v dubnu 2018 pod tíhou domnělého těhotenství matce, že s ní otec souloží, která se jí nijak nezastala a poškozená později své tvrzení při konfrontaci s ním odvolala, obžalovaný jí poté začal říkat, že by bylo lepší, kdyby byla mrtvá, ušetřil by více peněz, poškozená poté utekla z domova nejprve k rodině ██████████ v ██████████, později ke své mateřské babičce ██████████ do ██████████, obžalovaný jí začal vyhrožovat smrtí, že by jí nejraději uřízl hlavu, a pokud se nevrátí, že nebude dostávat peníze na studium a všichni se otočí proti ní, a takového jednání se dopustil, ačkoliv věděl, že je dítě mladší 18 let, a v důsledku shora uvedeného jednání se u poškozené rozvinula posttraumatická stresová porucha

II.

v přesně nezjištěný den v srpnu 2016 v ██████████, v ██████████ ulici v domě č. ██████████, při oslavě postupně nalil nezletilý ██████████, nar. ██████████, nejméně 4 odličky vodky, které nezletilá požila v odpoledních a večerních hodinách v rozmezí cca 2 hodin, po požití alkoholu nebyla schopna adekvátně vnímat, zvracela, ██████████, nar. ██████████, jí po náhlé nevolnosti převlékla a uložila v domě v ložnici do postele, kde poškozená opět zvracela, což nevnímala a později si nepamatovala, obžalovanému byl stav poškozené znám, šel se sám poté na poškozenou podívat a v nezjištěných brzkých ranních hodinách, v době, kdy spala, s úmyslem uspokojit svůj pohlavní pud a s využitím jejího stavu bezbrannosti ██████████, což poškozenou vzbudilo, byla zmatená, otevřela oči a poznala obžalovaného, oči ze strachu zavřela, když v důsledku únavy po požití alkoholu nebyla schopna situaci rychle vyhodnotit a bránit se, obžalovaný ██████████ a beze slova odešel, a takového jednání se dopustil, ačkoliv věděl, že je dítě mladší 18 let,

tedy**ad I.**

jiného pohrůžkou násilí a pohrůžkou jiné těžké újmy donutil k pohlavnímu styku, uvedený čin spáchal souloží a na dítěti mladším patnácti let, resp. mladším osmnácti let, a takovým činem způsobil těžkou újmu na zdraví

vykonal soulož s příbuzným v pokolení přímém,

úmyslně ohrozil rozumový, citový nebo mravní vývoj dítěte tím, že mu umožnil vést nemravný život a pokračoval v páchání takového činu po delší dobu,

ad II.

zneužil bezbrannosti jiného k pohlavnímu styku, čin spáchal souloží a na dítěti,

tím spáchal**ad I.**

pokračující zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b), odst. 3 písm. a), písm. c) trestního zákoníku,

přechin soulože mezi příbuznými podle § 188 trestního zákoníku,

přechin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku,

ad II.

zločin znásilnění podle § 185 odst.1, alinea 2, odst. 2 písm. a), písm. b) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

Podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku a § 43 odst.1 tr. zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 8 (osmi) let.**

Podle § 56 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice **s ostrahou.**

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen uhradit poškozeným [redacted], narozené [redacted], bytem [redacted], nemajetkovou újmu ve výši **400 000 Kč (čtyřista tisíc korun českých)** a [redacted], narozené [redacted], bytem [redacted], nemajetkovou újmu ve výši **50 000 Kč (padesát tisíc korun českých).**

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se obě poškozené odkazují se zbytky svých uplatněných a nepřiznaných nároků na úhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Shodu s prvopisem potvrzuje Adéla Cvetková

Odůvodnění:

1. Krajský soud v hlavním líčení vyslechl obžalovaného [REDAKCE], poškozenou [REDAKCE], svědky [REDAKCE], nar. [REDAKCE], [REDAKCE], rozená [REDAKCE], přebral záznam výpovědi poškozené [REDAKCE], nar. [REDAKCE], přečetl se souhlasem obžalovaného a státní zástupkyně výpovědi svědkyň [REDAKCE], [REDAKCE], a [REDAKCE], přečetl se souhlasem obžalovaného a státní zástupkyně úřední záznam o podaném vysvětlení podle § 158 odst. 6 tr. řádu [REDAKCE], vyslechl znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie dospělých, dorostu a dětí PhDr., ThDr., MUDr. Maxe Kašparů, z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie MUDr. Jaroslava Zvěřinu, z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie Mgr. Václava Šnorka a z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie, Mgr. Miluši Pixovou, přečetl, příp. předložil stranám k nahlédnutí či konstatoval písemné důkazy, a to protokol o vydání věci, usnesení o vrácení věci, odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat včetně analytické zprávy, protokol o ohledání automobilu Nissan Terrano včetně fotodokumentace, protokol o ohledání obytného přívěsu včetně fotodokumentace, protokol o ohledání domu v ulici [REDAKCE], včetně plánu a fotodokumentace vizáže obžalovaného a poškozené [REDAKCE], odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví genetika, potvrzení o převzetí věci, komunikaci prostřednictvím aplikace Facebook, Messenger mezi poškozenou [REDAKCE] a [REDAKCE], lékařskou zprávou Fakultní nemocnice [REDAKCE], lékařskou zprávou [REDAKCE] z dětského oddělení Nemocnice [REDAKCE], zprávu SPŠ Stavební [REDAKCE], zprávu Centra sociálních a zdravotních služeb – [REDAKCE], zprávy odboru sociálních věcí, oddělení OSPOD Městského úřadu [REDAKCE] k rodinnému prostředí obou poškozených, zadržené dopisy obžalovaného, adresované manželce, kopie dopisů obžalovaného manželce, potvrzení o výsledku orientačního testu na návykové látky u poškozené [REDAKCE], zprávu Agentury personalistiky Armády ČR, zprávu [REDAKCE] z Centra zdravotních služeb [REDAKCE], úřední záznam předsedkyně senátu ze dne 25. 2. 2019 k obsahu zdravotní knížky pro vojáky z povolání na jméno [REDAKCE], r. č. [REDAKCE], zprávu [REDAKCE] a rozhodnutí přezkumné komise včetně příloh, usnesení o zahájení trestního stíhání § 160 odst. 1 tr. řádu proti obžalovanému Územním odborem Jindřichův Hradec Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje, oddělení obecné kriminality SKPV ze dne 7. 2. 2019, č. j. KRPC-146766-52/TČ-2018-020371, zprávy Nemocnice [REDAKCE], oddělení dětská JIP, [REDAKCE] a psycholožky [REDAKCE], rozsudek Okresního soudu v Příbrami ze dne 14. 9. 2018, č. j. 12 Nc 8203/2018-20 a sp. zn. 12 P a Nc 125/2018.
2. **Obžalovaný** [REDAKCE] v rámci své výpovědi z přípravného řízení popřel, že by měl někdy s dcerou [REDAKCE] pohlavní styk, ať už na jakémkoli místě. V listopadu 2014 skutečně odvážel svoji neteř [REDAKCE] domů do [REDAKCE], jela s ním i dcera [REDAKCE]. S ní ale v [REDAKCE] nepřespával, proto nemohlo dojít ani k pohlavnímu styku. V období měsíce ledna až dubna 2015 pracoval v lese u [REDAKCE], měl zde zaparkovaný karavan, obytný přívěs, několikrát do lesa vzal i svoje děti, aby si nasbíraly větve na topení. Několikrát přivezl i dceru [REDAKCE], ale nikdy se nestalo, že by měl s ní v karavanu pohlavní styk. Od května do září 2015 pracoval na [REDAKCE], vždy týden, pak se na týden vrátil domů. V tomto období nechodil do lesa pracovat jako dřevorubec a dcera [REDAKCE] tak s ním nemohla chodit do lesa, v tomto období s ní tedy nemohl mít pohlavní styk. V září 2015 utrpěl na [REDAKCE] úraz, spadl na něj strom, prodělal několik operací, byl hospitalizovaný do poloviny října 2015. Do března 2016 se nemohl vůbec pohybovat a do léta 2016 se pohyboval na invalidním vozíku. V den 15. narozenin dcery

v roce 2016 s ní neměl žádné intimnosti, v letních měsících roku 2016 s ní také žádný pohlavní styk neměl, neboť utrpěla v červnu na školním výletě úraz hlavy. V září 2016 nastoupila na Střední průmyslovou stavební školu do [REDAKCE], přes týden bydlela u příbuzných v obci [REDAKCE], domů jezdila vlakem nebo autobusem, manželka nebo on ji odváželi od vlaku z [REDAKCE] nebo ze [REDAKCE] domů do [REDAKCE]. Nikdy se nestalo, že by při těchto cestách měl v autě s dcerou [REDAKCE] pohlavní styk. V letních měsících roku 2017 pracoval v lese v okolí [REDAKCE], ale nespál zde. Od září 2017 dcera [REDAKCE] nastoupila do druhého ročníku, ale v období od září do prosince domů na víkendy nejezdila, neboť chodila do tanečních v [REDAKCE]. Od počátku roku 2018 do června tohoto roku jí zase pravidelně odvážel buď on, nebo manželka, v pátek od vlaku domů a v neděli zase na vlak. Nikdy k pohlavnímu styku s dcerou při těchto jízdách nedošlo. K mateřské babičce [REDAKCE] utekla [REDAKCE] proto, že neměla klid na učení a nechtěla se starat o sourozence, s tím on i manželka souhlasili, posílali babičce z tohoto důvodu měsíčně 2 000 Kč. Bylo také dohodnuto, že druhý ročník v [REDAKCE] dcera ukončí a dokončí ho na stavební průmyslovce v [REDAKCE]. Neví, proč studium v [REDAKCE] dcera ukončila. Ve škole v [REDAKCE] propadala z poloviny předmětů, což mu oznámila. Nadával, že vyhodil skoro 100 000 Kč. V měsíci květnu 2018 mu manželka řekla, že jí dcera [REDAKCE] sdělila, že s ní spí a že čeká jeho dítě. Manželka mu řekla, že ví, že spí s [REDAKCE] a že si to myslí, protože je slyšela. V minulosti pracoval jako voják z povolání, byl na misích v [REDAKCE] a v [REDAKCE]. Dcera [REDAKCE] s ním jezdila do [REDAKCE] ještě po Silvestru 2013, odváželi domů [REDAKCE], bratrance a jeho rodinu, bylo to přibližně začátkem ledna 2014, přes noc v bytě nebyli. Na [REDAKCE] přespával pouze jednou, když odvážel [REDAKCE] a byli na pohřbu babičky, tehdy ho doprovázela [REDAKCE], která tam s ním přespala.

3. K poškozené [REDAKCE] uvedl, že ji zná, je stejně stará jako dcera [REDAKCE]. Dne 20. 7. 2016 dcera organizovala narozeninový večírek, slavila své 15. narozeniny, na oslavě žádný alkohol nikdo nepil, byla na ní i [REDAKCE], se kterou se nebavil. Někdy večer toho dne, bylo ještě světlo, mu dcera sdělila, že v ložnici v posteli leží opilá [REDAKCE], šel s [REDAKCE] do ložnice a viděl, jak má [REDAKCE] pozvracené oblečení. V té době chodil o berlích, společně s [REDAKCE] a ještě nějakými dětmi ji celou svlékli, byla nahá, otřeli jí a oblékli do jiného oblečení a znovu položili na postel. Pak se znovu pozvracela a znovu ji převlékli, to bylo asi 4x. V noci spal „v patře“ (*obžalovaný a celá rodina tak nazývá pokoj v přízemí domu, který se nachází výše než první*) se synem [REDAKCE], manželka v té době byla v práci. Když se ráno probudil, [REDAKCE] už u nich nebyla. Nikdy [REDAKCE] žádný alkohol nenaléval, ani s ní neměl žádný sex. Neví, proč to [REDAKCE] o něm uvádí.
4. [REDAKCE] bydlela u nich v [REDAKCE] od roku 2013 do roku 2016, chtěli jí pomoci s manželkou, chodila do práce a pomáhala u nich doma. Nikdy s ní žádný sex neměl, nikdy ji nebil, jen jednou nebo dvakrát při jídle dostala pár facek, neboť měla „blbý kecý“. Nikdy mezi nimi milenecký vztah nebyl a žádné zranění [REDAKCE] nezpůsobil. Pokud utrpěla zranění, tak spadla sama ze shnilého žebříku, poranila si jedno oko, on jí pak odvezl do nemocnice. Dále se obžalovaný vyjádřil ke své komunikaci na Facebooku a k zálohovaným fotografiím intimního charakteru.
5. U hlavního líčení vypověděl, že působil u Armády ČR jako profesionální voják přibližně 10 let, v [REDAKCE] působil jako výsadkář, v [REDAKCE] působil jako pyrotechnik a řidič. Sloužil u speciálních jednotek, necítil se nikdy psychicky špatně, je to čest, zvedalo mu to vždy sebevědomí.
6. Nic, co se píše v obžalobě, pravda není. Svým životem šli příkladem lidem, kteří k nim jezdili, a kteří, dá se říct, že je i obdivovali. S dcerou [REDAKCE] vycházel „úplně perfektně“, chtěl, aby děti byly průraznější, pozvedával jim sebevědomí. Na [REDAKCE] pak prasklo, že u jeho bratrance bere peníze a nezvládá školu. Potom řekla matce, že s obžalovaným souloží, jemu to do očí neřekla, ale matce před ním řekla, že si to máma vymyslela. Dcera [REDAKCE] je snaživá, trochu jí chyběla

sebedůvěra, ale to se vylepšovalo. Všechno jí zajímalo, učil jí, aby řekla ihned, když má nějaký problém a nebála se. Také manželka byla „super ženská“, vždy ho podržela, vzájemně se milovali, ale snažila se moc zavděčit lidem, nedokázala říct svůj názor, konflikt byl mezi nimi pouze tehdy, když jí odmítl „pán, že jí prostě nechtěl za ženu“, jinak to byly hádky. Je proti němu vedeno další trestní stíhání za jednání vůči své bývalé ženě [REDAKCE] a [REDAKCE]. Dcera [REDAKCE] se pak rozhodla jít k babičce, on k tomu přistoupil dost tvrdě, a řekl jí, že se uvidí za dva roky. Dcera se ho bojí z respektu, není to strach. S [REDAKCE] měl intimní poměr, bydleli všichni ve společné domácnosti i s manželkou. Dětem řekli, že se jedná o adoptivní dceru. Odešla od nich, protože chtěla, aby se s manželkou rozešli, řekl jí, že se musí vdát. Dceři také pouze řekl, že se chová tak hrozně, jako kdyby nežíla, nikdy to nemyslel tak, že by měla být mrtvá. Dcera ukončila internát jménem matky, která o tom nevěděla. Jako výchovné prostředky vůči dětem používal např. to, že dostaly přes zadek, [REDAKCE] někdy dal facku, jinak nikdy nepoužil fyzické násilí. Vůči manželce použil násilí pouze jednou „když byla nešťastná, tak jsem jí dal dvě facky“. To, co je ve spise, není pravda. Snažil se rodinu pouze zvednout, aby se nebáli říkat svůj názor. Když bydlela dcera u jeho bratrance [REDAKCE], řekla, že jí obtěžuje, tak dostala facku. Ukončila studium v [REDAKCE] bez nich, dozvěděli se to tak, že telefonovala škola. Dál se obžalovaný obsírně vyjádřil k fungování rodiny a k tomu, že ještě po útěku [REDAKCE] se všichni včetně tchýně [REDAKCE] sešli v [REDAKCE] a dohodli se, že bude bydlet [REDAKCE] u babičky a měla nastoupit do školy v [REDAKCE]. Je pravdou, že s manželkou a s [REDAKCE] měl sex ve třech, ony to tak chtěli všichni tři najednou. Jemu se to nelíbilo.

7. Na oslavě narozenin dcery v létě 2016 seděl s manželkou, byly tam nějaké holky, také [REDAKCE], pilo se dětské šampaňské, s manželkou pak vypili kafe a šli pryč, dcera byla po úraze hlavy. Alkohol [REDAKCE] nenaléval, viděl ji naposledy odpoledne, když všechny ty holky odešly odpoledne. Dcera ho vzbudila, že je [REDAKCE] hrozně zle a že ji nechala u nich přespat, [REDAKCE] opravdu zvracela, měla bolesti břicha. Nemohl tehdy chodit kvůli úrazu. Dcera jí přinesla vodu, ani neví, proč se její mámě nezavolalo, to bylo asi v 21.00 nebo 22.00 hodin. U [REDAKCE] byla po celou dobu dcera, obžalovaný poté osvětlil, čemu říkají „nahore a dole“. [REDAKCE] spala dole, on byl na druhé straně domu. Jak se dostala [REDAKCE] k vodce, neví. Vylučuje, že by si jí přinesla, to by si nikdo nedovolil. Domnívá se, že v té době byla manželka v pekárně v práci, ale oslava se odehrávala po obědě, to ještě byla doma a večer jela na směnu.
8. **Poškozená** [REDAKCE], nar. [REDAKCE], byla vyslechnuta v souladu s ust. § 102 odst. 1 tr. řádu v přípravném řízení. Vypověděla, že má tři mladší sourozence. Do doby, než utekla z domova k matěské babičce, bydlela v [REDAKCE]. U babičky [REDAKCE] bydlí od června 2018. Do [REDAKCE] se přestěhovali z [REDAKCE], když jí bylo 11 let. V [REDAKCE] byla její máma, táta, bratr [REDAKCE] a [REDAKCE]. Do té doby jí vychovávala babička s dědou, máma si dodělávala školu a otec za nimi dojížděl. Otcí se nelíbila výchova dědy a babičky, začal být agresivní, mlátil je a to i za drobnosti, např. když rozbila skleničku, špatně odpověděla apod. [REDAKCE] brala jako sestru, tak jí to bylo řečeno. Mezi mámou a [REDAKCE] byly velké problémy. Máma otce podvedla, když chtěla odejít, tak jí táta nechtěl pustit, otec také matku zmlátil, začal do ní kopat, začala jí téct krev z nosu, bylo to venku před domem, ona na to koukala z okna. Pak přišli nějakí sousedé, aby se táta uklidnil. Otce nesnášela, ale musela s ním všude jezdit, vždycky přišel a řekl „no pojedeš se mnou“. Šla za matkou, že jí třeba bolí břicho, aby s ním nemusela jet, ale ona nic neudělala a vždycky jí tam poslala. Na cestě jí vykládal, jak je máma špatná, chtěl vědět, jak ona to vidí, musela říkat na mámu, jak je špatná, aby od něj měla klid. V [REDAKCE] moc nechodila ven, neměla tam zpočátku kamarády, [REDAKCE] brala jako domov. Táta mámu zbil tolikrát, že se to nedá spočítat. Vždycky byly facky, pak tahání za vlasy a všechno, bylo to hrozné, přitom jí nadával. Třeba jen tak kopnul do psa. Někdy měl stavy, kdy byl v pohodě, ale někdy mu přeskočilo v hlavě a byl úplně u vytržení. Nevěděla, co udělá. Máma se ho také bála, už mu ani neodpovídala, dostala třeba facku, že spadla

až na zem. Bylo jí to hrozně líto, že tam mámu nechá. Modřiny měla mamka v obličejí, na rukou, i na zádech, přestal jí mlátit, až když se narodil [REDACTED]. I proto se asi [REDACTED] narodil dříve. Mámina nevěra byl takový spouštěč, kdy to všechno začalo i vůči ní.

9. Poprvé si šel táta lehnout dřív, ona spala na gauči v obývací, on si lehl k ní a [REDACTED], bylo to poprvé, kdy naznačil, že ji má rád, ještě jí to nedocházelo. Potom jeli za [REDACTED] za strýcem [REDACTED], byli v nějakém baru a ona pak šla se sestřenicí nebo s tetou dřív do jejich bytu. Lehla si tam, pak přišel táta, začal [REDACTED], ale už víc, [REDACTED], byli tehdy v pokoji sami, jednalo se o ložnici. Tehdy nevěděla, co se děje, ani co má dělat, bylo jí přibližně 13 let, bylo to po jejích 13 narozeninách. Otec si pak [REDACTED], chtěla začít křičet, on jí položil ruku na pusku, ona se bránila, on toho pak nechal, protože se bál, aby to neslyšeli příbuzní, nebyly tam klasické dveře, ale „zašupovačky“. Když jí dal ruku na pusku, řekl jí ať je ticho, nebo že uvidí, tím myslel, že by jí dal facku nebo ránu, bála se ho hodně. On tohle vždycky říkal, než dal ránu. [REDACTED]. Otec byl nahý, běžně tak spal. Chtěl mít [REDACTED]. Říkala, že jí to bolí, tak přestal. Bránila se tak, že začala mluvit nahlas. Neřekla mu, ať toho nechá, nedovolila si mu vzdorovat. Začalo to tak, že ležela na boku zády k němu, on si ji přetočil tak, aby ležela na zádech.
10. Pak usnul. Druhý den myslela, že se jí to zdálo, že se to přece nemohlo stát, ale otec začal s tím, že se jí hrozně moc omlouvá, že to takhle nemyslel, že se s [REDACTED] připili. Bála se mu cokoli říct, nikomu se s tím nesvěřila. Pak musela začít s tátou jezdit do lesa, bylo to tak půl roku od incidentu v [REDACTED]. Do lesa jezdila o víkendech, vždy když otec poručil, zase začal mluvit o matce, jak je špatná, stalo se to tehdy, když šla hledat do auta svačinku, on přišel zezadu, bylo to hrozně rychlé, byla otočena zády ven z auta, pak [REDACTED] a nemohla vůbec nic dělat. On se začal vysvlíkat, měl na sobě nějaké pracovní věci, bylo asi na jaře, bylo teplo. Tam [REDACTED]. Jednalo se auto Nissan Terrano, neví, jestli byl ještě modrý nebo už zelený. Přitom [REDACTED]. Křičela, že jí to bolí, otec jí říkal, ať už drží hubu, že to bude dobrý. Myslí si, že poprvé i krvácela, v té době ještě ale neměla menstruaci. Tu dostala až ve 14 letech. Křičela „au, bolí mě to, proč, ať toho nechá, že nechci. Ale on se neptal“. Neměla ani jak utéct, táta byl blízko a ona byla v autě. Nikdy přitom nepoužil kondom, ptal se ale často, jestli se jí to líbilo. Bral to tak, jako že je dobřej. Vždycky mu to odkývala, svědkyně dodala „já jsem v životě tomu chlapovi neřekla pravdu“. V té době jí vyhrožoval, že jestli to řekne matce, že zkaží manželství. Otec věděl, že nechce přijít o matku a o sourozence. Tehdy jí to neřikal agresivně, ale vyhrožoval jí, v té době to bylo ještě přijatelné, řekl jí, že snad nechce rozbít rodinu, ona mu to potvrdila, tak na to řekl, že to zůstane jen mezi nimi. Před tátou se také s nikým nebavila, máma také věděla, že před tátou nemluví, tak se jí na nic neptala. Otec to vždycky pojímal tak, že jenom on pracuje, že je hrozný chudák a že jsou všichni nevděční, matka pak byla nejradši, když s ním odjela, byl pak klidnější. Mámě říkala, že jí je hrozně špatně, že má teplotu, ale nic nepomohlo, říkala jí vždycky „mohla by si jet s tátou do lesa“. Poprvé řekla matce, co jí otec dělá až v květnu 2018. [REDACTED] také s otcem spala, slyšela ty zvuky, bylo to ve společném pokoji, kde spali. Řekla to mámě, že spolu spí, táta na ni pak „nastoupil“, že dělá rozbroje v rodině, dostala vynadáno. Pak, když byla starší, když jí bylo 15 nebo 16 let, tak jí otec začal vysvětlovat, proč s ní začal spát, že si ji chtěl dostat na svoji stranu, že nechtěl, aby odešla s mámou. Což nechápe do současné doby. Když studovala na střední škole v [REDACTED], jezdila každý pátek domů a v neděli odjížděla. V pátek a v neděli jí otec vozil od vlaku a na vlak a po cestě se pohlavní styk uskutečnil vždycky. Chtěla, aby jí vyzvedávala matka, obracela se na ni „tak mu mamí řekni, že mě chceš vyzvednout“, ale on to vždycky zamítl, že mu máma rozbije auto nebo si vymyslel nějakou

výmluvu. Vždy, když sedala do auta, věděla, co bude následovat, tak to šlo celý první ročník. Vždy zastavil v lese, místa v lese nejdřív nestřídal, potom ano, zastavil, otevřel dveře od spolujezdce, začal nadávat, že [REDACTED]. Dnes neví, „proč byla taková ut'áplá, proč se otci nepostavila, přemýšlela o tom po prvním výsledku, chová se úplně jinak, než když je s tátou. Od malinka se ho hrozně bála“. Otec měl úraz v roce 2008 a pak v roce 2015 někdy na začátku září byl na [REDACTED] kácet stromy, jeden na něj spadl, skončil v [REDACTED] v nemocnici, pustili ho někdy v listopadu nebo na začátku prosince, pak se léčil doma a pak bylo to léto, co se vyspal s [REDACTED], v době spal také s ní. V lednu už byl bez vozíku, začal hlídat [REDACTED], který byl velmi malý, chodil o berlích, ale velmi rychle se uzdravoval, na podzim už chodil i o holi. V červnu 2016 skončila 9. třídu a v létě se uskutečnil první pohlavní styk s otcem.

11. Pokud se týče oslavy v roce 2016, bylo to určitě v srpnu, slavil se její svátek i narozeniny dohromady, narozeniny má 20. 7. a svátek 13. 8. Přišla tehdy [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED]. Matka byla na noční a [REDACTED] již v [REDACTED] nebydlela. Otec [REDACTED] naléval vodku, byla po třech, čtyřech panáčkách úplně mimo, „bezvládněj člověk“. „Do tý [REDACTED] šel jako hodně“, začala pak zvracet, [REDACTED] ukládala ona první, vysvlékla ji a dala jí své věci, pak přišel otec, ptal se, jak je na tom [REDACTED], když mu říkala, že se pozvracela, ale je dobrá, otec řekl, že se na ni dojde podívat. Hrozně dlouho se nevracel, tohle jí však nenapadlo, spala v jiné místnosti než [REDACTED], ta spala v dolní. Ráno jí [REDACTED] řekla „[REDACTED]“. Věřila jí hned, protože věděla, čeho je otec schopný. Otec přijel, [REDACTED] byla s otcem chvíli venku, něco jí tam povídal, pak se potvrdilo, že s ní opravdu spal, protože jí to pak ještě řekl. [REDACTED] se hrozně styděla, věděla, že když to řekne, že se to začne řešit. Ložní prádlo otec odnesl, ona to vyprala, nedívala se na něj. V tu dobu otec jenom kulhal, ale chodil. [REDACTED] v té době bylo už 15 let.
12. Sama brala antikoncepci, bála se, že otěhotní, měla to zařízené přes [REDACTED], byl to konec prváku, otec chtěl, aby měla prášky na léto. Žádný jiný pohlavní styk než s otcem neměla. Sama byla ráda, když k nim chodily různé holky, byl od táty aspoň klid. Otec vůči ní použil násilí na začátku poprvé i podruhé, ale přesně neví, co u něj bylo násilí, protože poznala jiný násilí, takovýto „fakt mlácení hodně“. Nějaký násilí tam bylo, ale otec vždycky „na ní nastoupil, neptal se a prostě šel“. Vyžadoval pohlavní styk, i když se léčila s cystami a měla menstruaci. Otec jí říkal „no podívej, jak by na tebe koukali“. Věřila mu, že by se jí všichni posmívali a že by se otočili proti ní. Taky jí hodně bolelo, když jí řekl, že jeho dvě nejmenší děti jsou ze všech dětí nejlepší. Vždy mu ale musela odpovídat na jeho otázky tak, jak on to chtěl slyšet, aby byl spokojený. Na konci dubna 2018 byla na gynekologii v [REDACTED], hrozně jí bolelo břicho, bylo to asi ze stresu a z nervů, ale to nevěděla, bylo i podezření na možné těhotenství. Ve škole si mysleli, že chodí za školu. Řekla to v [REDACTED] otci, on úplně v klidu řekl, že by v tom případě šla na potrat nebo si to může nechat a řekne, že to má s někým jiným. Také jí řekl, ať to neříká matce. Sám to ale matce řekl. Matka na ni začala naléhat, kdo by měl být otec. Nevěděla, koho si má vymyslet, pak se před matkou rozbrečela a řekla, že to byl táta. Máma třeba viděla, že musela otci dělat nehty na nohou. Myslela si, že jí máma věří. Táta jí pak volal, ať to hned odvolá. Pak volala ona matce, ta jí vynadala, proč to řekla tátovi, že jí podrazila. Pak nějak mluvila s tátou, musela zase popřít, že to neudělal, že si to vymyslela. V rodině se hodně zavděčovalo tátovi, aby byl na ně hodný. Otec jí pak začal říkat, že kdyby byla mrtvá, tak by to bylo lepší, že by ušetřil daleko víc peněz.
13. Naposledy s ním byla začátkem června v lese v sobotu a tam proběhl i poslední sex, pak už nemohla dál, napsala dopis, že je má všechny ráda, nechce dělat rozbroje v rodině a šla k [REDACTED], zaťukala na okno pokoje a zůstala u nich. [REDACTED] věděla, co se u nich děje, pouze nevěděla, že s ní otec spí. Pak si zařizovala přestup z [REDACTED] školy do

██████████, musela udělat podvod jménem matky a tak se matka vlastně dozvěděla, že je v ██████████ u babičky. Otec jí pak začal vyhrožovat smrtí, že by jí nejradši uřízl hlavu. Začal jí volat, že když se nevrátí, nebude mít žádný peníze, všechno se otočí proti ní. Zrovna mu řekla, že propadla, že to nezvládla ten druhák. Nakonec se rozhodla zavolat ██████████ a s velkou těžkostí jí všechno řekla. Domluvily se pak, že půjdou spolu na policii. S těhotenstvím to dopadlo dobře, nakonec dostala menstruaci. Když bydlela doma, myslela na svoji smrt hodně často, ale měla z ní strach a nikdy to nedokázala udělat. Musela už ale utéct, chtěla z toho pryč, ať už to skončí. Žádný deník si nepsala. Sex s otcem se odehrával v autě, doma, v karavanu nebo v lese, je možné, že to bylo celkem téměř 200 styků. Probíhalo to nejčastěji na místě spolujezdce, musela sklopit sedačku, na které ležela, měla ██████████ a otec ██████████. ██████████ k nim také často chodila, má dítě, ale domnívá se, že ne s tátou.

14. **Svědkyňe ██████████, nar. ██████████, v přípravném řízení dne 29. 6. 2018** vypověděla, že pracuje jako občanský zaměstnanec na Vyšší a střední policejní škole v ██████████. Obžalovaného poznala v roce 1997 a v roce 2001 měli svatbu.
15. Postupně se jim narodily čtyři děti, a to ██████████ (*poškozená*), ██████████, kterému je 9 let, ██████████ tři roky a ██████████, které je jeden rok. Manžel byl na zahraničních misích, po odchodu z armády pracoval v lese jako dřevorubec, v září 2015 měl úraz na ██████████, kdy na něj spadl strom, asi do ledna 2016 využíval invalidní vozík, ale v případě potřeby se mohl pohybovat za pomoci berlí. V roce 2013 měli jednu manželskou krizi, která byla zapříčiněna její nevěrou, manžel byl na misích v ██████████ a v ██████████, krizi překonali a s manželem má výborný vztah. Za celou dobu vztahu ji uhodil asi dvakrát, dal jí facku, to bylo v roce 2014, děti občas dostaly na zadek od ní, i od manžela, jednalo se o klasickou výchovu. Děti musí poslouchat a musí pomáhat. Pokud jde o vztah její dcery ██████████ k otcí, tak neví. Do té doby si myslela, že doma má jenom pubertální dceru. Je pravda, že na ní byl obžalovaný tvrdý, chtěl ji ale pořádně vychovat. Dcera od 15 let jezdila do školy do ██████████, bydlela u příbuzných. Do školy nastoupila v září 2016, domů jezdila na víkendy. O víkendech byla dcera samý úsměv, pořád chtěla být s otcem, doslova mu „lezla do zadku“, stříhala mu nehty, pila s ním kafe. Někdy o vánocích roku 2016 jí dcera svěřila, že jí obtěžuje ██████████, což je bratranec manžela, u kterého bydlela, když studovala v ██████████. Měl jí jednou plácnout přes zadek. Protože tomu nevěřili, žádným způsobem to neřešili, ona se od té doby již nezmínila. Začaly problémy ve škole, nezvládala učení, propadala, kradla peníze v té rodině, kde bydlela, i u nich doma. Nakonec se peníze přestaly ztrácet. První ročník zvládla s reparátem, druhý ročník nedokončila, přihlásila se sama do ██████████, nakonec zjistila, že dcera si sama podepisuje omluvenky jejím jménem. Problémy vygradovaly v posledních měsících. Když jí s manželem řekli, kolik stála škola, byla na ně našťvaná. Asi den nebo dva před čarodějnicemi v roce 2018 za ní přišel manžel a řekl jí, že mu dcera sdělila, že je asi těhotná. V tu dobu to s dcerou neřešila, protože tomu nevěřila.
16. Když je manžel vysadil na nádraží v ██████████ při příležitosti návratu do školy, ptala se jí, s kým to má a ona jí odpověděla „s kým asi“ a řekla jí, že s ní otec už nějakou dobu spí. Ptala se jí, proč jí to neřekla dřív, dcera jí řekla, že to bylo pro ni strašně těžké a že se za to stydí. Divně se přitom tvářila, poznala na ní, že si to vymýšlí. Stejnou věc pak odpoledne řekla i ██████████. Sdělila to manželovi a on se pak dcery zeptal, když přijela ze školy. Ona to všechno popřela, že si to mamka vymyslela. Od té doby už o tom nehovořila. Tento rozhovor proběhl první víkend v květnu.
17. Pokud jde o ██████████, dnes ██████████, tak si nemyslí, že by jí s ní podváděl. Manžel nemá rád tlusté ženské. Stejně tak neměli nikdy s ██████████ sex ve třech. Neví nic o tom, že by měl obžalovaný pohlavní styk s ██████████, sestrou ██████████. ██████████ u nich bydlela asi 6 let, byla jako člen rodiny, ale žárlila na ni. V roce 2011

měla úraz, byla v nemocnici. O tom, že by jí měl zranění způsobit obžalovaný, nic neví. Je pravdou, že [REDAKCE] dal asi dvakrát facku, také se občas hádali.

18. Pokud se týče [REDAKCE], tak přesně neví, co se ten večer stalo, nebyla doma, všechno má zprostředkované od manžela. Manžel po smrti své babičky jezdil vyklízet dům na [REDAKCE], jestli tam s ním byla dcera [REDAKCE], si nepamatuje. Dcera s manželem jezdila často, jednalo se o krátkodobé cesty. Nepřekvapilo by ji, že by tam byli spolu. Manžel skutečně jezdil s dcerou pracovat do lesa. Jezdila s ním od jeho úrazu, někdy od září 2016. Naposledy byla s manželem v lese dne 2. 6. 2018. Někdy měl s sebou karavan, někdy jezdili jenom autem. O samotě tam takto byl obžalovaný s dcerou vícekrát. Od nástupu do školy v [REDAKCE] manžel dceru vozil každou neděli na vlak do [REDAKCE] nebo [REDAKCE] a každý pátek pro ni jezdil na stejné nádraží. K příležitosti oslav narození dcery [REDAKCE] v létě 2016 se vrátila z práce asi v šest hodin ráno, viděla v kuchyni sedět [REDAKCE], byla úplně bílá. Neví, kdy odcházela [REDAKCE] domů. Svědkyně odpoledne prala pozvracené povlečení z ložnice, odpoledne se manžela ptala, co se dělo a on jí řekl, že „holky seděly a chlastaly“. Také se jí přiznal, že jim taky něco nalil. Doma mají vodku v mrazáku. V sobotu dne 2. 6. 2018 šla dcera [REDAKCE] spát dříve, asi v 21:00 hod., když jí ráno chtěla vzbudit, zjistila, že není v pokoji. Později našla dopis se srdíčkem, kde bylo napsáno, že je nechce rozeštvávat a že je má ráda. Měla vypnutý telefon. V pondělí přijela do [REDAKCE] pro své osobní věci, se kterými odjela. Až dne 6. 6. 2018 si s dcerou psala SMS zprávy, později zjistila, že dcera byla nejprve u [REDAKCE] a pak u mateřské babičky v [REDAKCE]. Dále se svědkyně vyjádřila ke komunikaci s dcerou v době od 25. 6. do 27. 6. 2018.
19. Dne **10. 9. 2018** svědkyně doplnila a zčásti změnila svoji výpověď. Uvedla, že v průběhu soužití s obžalovaným byla slepá, neviděla řadu věcí, až jí její dcera a její matka otevřely oči. Dcera [REDAKCE] říkala, že musel obžalovaný dát [REDAKCE] něco do pití, že to jinak není možné. Ona ovšem doma vše prohledala, žádné léky doma nenašla. Manžela zná od svých šestnácti let, do roku 2013 bylo manželství v pořádku, hádky byly snesitelné. V roce 2013 měla krátkou dobu poměr s jiným mužem. V té době už měla k manželovi určité výhrady. Vztah trval asi 2 měsíce, pak se narodil syn [REDAKCE]. Dcera [REDAKCE] jí pak řekla, že v tom období to začalo mezi ní a otcem. V té době, někdy v dubnu 2014, jí manžel také napadl na zahradě kvůli příloze k jídlu. Fackoval ji, za vlasy ji strhl na zem, začal do ní kopat. Měla modřiny po obličeji, tekla jí krev ze rtu a z nosu, na druhou stranu jí říkal, že je dobře živená, že jí nic neudělal. Dětem to přednesl tak, že maminka zlobila, tak jí tatínek musel vychovat. Pak se jí omlouval. V květnu 2014 měla autonehodu, manžel chtěl, aby podepsala reverz. Když byli na procházce se psem, zaútočil na ni znovu. Kopal ji do nohou a tvrdil pak, že to měla z té autonehody. Pak ji fyzicky napadl, když už byla těhotná. Po porodu, při kojení syna [REDAKCE] se nechal vytočit kvůli blbostem a zaútočil na ní. V roce 2015 měl úraz na Slovensku. Byl na invalidním vozíku. Někdy v říjnu se vrátil z nemocnice, hřebíky z paty mu vyndávali někdy v lednu 2016. Do práce začal jezdit v létě 2016. I pak ji fyzicky napadal, dával si ale pozor, aby to na ní někdo v zaměstnání nepoznal. Od ledna 2018 se jednalo spíše o psychický atak, než fyzický. Po celou dobu manželství jí nadával „[REDAKCE]“, ponižoval ji, že je neschopná, blbá, naivní, že je špína a pořád dokola. Bylo to velmi časté. Pravda byla jenom to, co řekl on. Strašně nadával synovi [REDAKCE]. Říkal, že jim nadávat musí, že je bije, aby byli lepší lidé. Kdyby byli lepší, tak by se tak chovat nemusel. Nedělalo mu také problém ji vyhodit z domu. Lékařské vyšetření nikdy po incidentu s manželem nevyhledala, nikomu se nesvěřila. Dceři věří. Když si to dává do souvislosti s tím, jak je manžel po celou dobu psychicky, ale i fyzicky týral, věří, že by byl schopen i tohoto. Pravdou je, že někdy [REDAKCE] lhala, ale tohle by si nevymyslela. Dále se svědkyně vyjádřila k fotkám a videím uloženým v mobilním telefonu obžalovaného.
20. U hlavního líčení vypověděla, že do rodinného domu v [REDAKCE] se nastěhovali v roce 2011 nebo 2012. Když byli pod jednou střechou s manželem, začali se hádat. V té situaci žila, tak to nevnímala, ale teď měla hodně času na přemýšlení, aby si svůj život zrekapitulovala. Podle jejího

názoru to bylo ze strany obžalovaného cílené odcizování mezi ní a dcerou. Trávily spolu čím dál méně času a pak šla do [REDAKCE] do školy a neviděly se skoro vůbec. V roce 2010 k nim přišla [REDAKCE]. Obžalovaný svědkyni sdělil, že je [REDAKCE] chudák, že byla zneužívána, že jí vezmou „pod svá křídla“. Samozřejmě z toho nadšená nebyla, ale co řekl manžel, bylo svaté. [REDAKCE] byl tenkrát rok a [REDAKCE] 8 nebo 9, neměla odvahu vztah ukončit. Později zjistila, že [REDAKCE] s manželem měli poměr. Žila u nich přibližně do roku 2016. Sama ke konci soužití fungovala jenom tak, že bylo třeba něco uklidit, uvařit a byla hromosvodem nálad obžalovaného. Neměla žádné „volební právo“ i co se týče výchovy dětí. Manžel nešel daleko pro ránu jak ve vztahu k ní, tak k dětem. Syn dostával tak, že měl modřiny na zádech i na zadku. Obdobně jednal s dcerou [REDAKCE]. Velmi záleželo na jeho momentální náladě. Když měl špatnou, vytočila ho maličkost a okamžitě šel do agrese. Když šla zasáhnout, tak dostala taky. [REDAKCE] se ho bála od malička. Přisuzovala to tomu, že nebyli spolu, když byl na cvičeních a misích. Svědkyni napadal běžně před dětmi, viděla to i [REDAKCE]. Nebyla schopna vymýtit podněty, které by ho mohly rozčilovat, protože to pokaždé bylo něco jiného. Nikdy ji nenapadlo, že by mohl [REDAKCE] zneužívat, vždy se stavěl do pozice, že děti jsou pro něj všechno. [REDAKCE] vždycky říkala „já s tátou nechci do lesa“, osobně si myslela, že je to kvůli tomu, že na ní řve, že je to hodně nepříjemný. Důvod dcera neříkala. Ani změnu chování, když se vrátili z lesa, nezaznamenala. Někdy ale přijela z lesa úplně vyřízená, ale svědkyně to přikládala těžké fyzické práci, která v lese je. Někdy měl obžalovaný své litanie, když jim vysvětloval celý jejich život, bylo to vyčerpávající. Nejdříve měli automobil tov. zn. Nissan Terrano, modré barvy, od roku 2014 pak jiný zelené barvy. S tím se jezdilo do lesa, bylo to pracovní auto. V roce 2014 nebo 2015 se pořizoval karavan.

21. Bude si vyčítat do konce života svou reakci, když za ní přišla dcera a poprvé řekla, že je těhotná a že jí táta zneužívá, bylo to někdy po čarodějnicích v roce 2018. Nevěděla vůbec, co má dělat, protože v průběhu manželství jí manžel velmi rád vyhrožoval, že když zavolá policii tak, že on je nad ní, protože má za sebou vojáky a jestli nebude hodná manželka a bude „vylejzat z kolejí, které jsou jí určeny“, tak ji doveze někam do bordelu na [REDAKCE] a vyleje jí kyselinu do obličeje. Nevěděla, čeho je schopný, proto to s dcerou dál neřešila a jela do Prahy do práce, [REDAKCE] jela vlakem do [REDAKCE] do školy. Zavolala to manželovi, ten to popřel. On také korigoval, aby s dcerou nebyla moc o samotě, cíleně to podával tak, že [REDAKCE] zlobí. Po návratu ze školy se před ní manžel ptal dcery [REDAKCE], ona to popřela, s tím, že si to vymyslela, že chtěla vidět jenom reakci matky. Dcera pak utekla nejdříve k [REDAKCE] a pak k mateřské babičce. Reakce obžalovaného na sdělení dcery nebyla nijaká, jakoby bylo všechno v pořádku. Pokud jezdila dcera ze školy domů, vždy ji vozil obžalovaný, také ji vozil vždy sám na vlak. Ona jako matka to měla zakázané. Když se zamýšlí zpětně, impulzů k tomu, že dcera chtěla, aby jela ona, bylo dost, ale jak již uvedla, „neměla volební právo“. Poté, co dcera oznámila jednání manžela na policii, sociální pracovnice svědkyni zakázala s dcerou styk, ale po nějaké době se kontaktovaly. Dcera se divila, že nic nevěděla, řekla jí, že obžalovaný měl poměr i s manželkou svého bratrance [REDAKCE], která je i na intimních fotkách v jeho mobilním telefonu. O tom, jak jí táta zneužíval, s ní nechtěla vůbec mluvit.
22. S manželem spolu denně spali, někdy i dvakrát denně, neměla nikdy pocit, že by měl mít potřebu chodit někam jinam. Ve vztahu k [REDAKCE] obžalovaný dětem tvrdil, že to je jejich nevlastní dcera. [REDAKCE] zase říkal, že spolu budou mít budoucnost, že se čeká, až se rozvede. Manžel se umí prát, je šlachovitý, má obrovskou sílu, kdyby měly tendence jedna druhou bránit, tak by je „sešupal všechny“. Strašně rád srážel na zem, dával facky, tahal za vlasy, vyhrožoval ustrihnutím vlasů, u toho všeho byly děti. Problémy se soustředěním má dcera hlavně teď, nicméně zřejmě je měla i v průběhu prvního ročníku, kdy v pololetí propadla a i na konci prvního ročníku propadla, ale opravné zkoušky udělala přes prázdniny. Ve druhém ročníku byla nemocná s gynekologickými problémy, měla cysty. O tom, že půjde na střední stavební školu do [REDAKCE],

rozhodl obžalovaný. V roce 2014 umřela babička z [REDAKCE], obžalovaný tam jezdil vyklízet byt s dcerou [REDAKCE]. Sama tam nejezdila, měla malé děti. Bylo hodně impulzů, na které měla reagovat, např. to, že dcera nechtěla být s manželem o samotě, nechtěla s ním jezdit do lesa, měla problémy ve škole, které mohly být zapříčiněny něčím hlubším, než tím, že je v pubertě. Jako matka měla trvat na tom, aby měly na sebe víc času a mělo jí být divné, proč ji nemohla vozit na vlak, když šlo o 15 minut. Dále se svědkyně vyjádřila k tomu, jak kdo v domě v [REDAKCE] spal. Antikoncepci u dcery inicioval manžel. Nedivila se, neboť dceři bylo již skoro šestnáct. Nejdříve dcera navštěvovala [REDAKCE], psychiatricku v [REDAKCE], u které byla asi dvakrát. Chodila také k psychologce [REDAKCE]. V současné době navštěvuje psychoterapii u [REDAKCE] a navštěvuje psychiatra [REDAKCE] (*svědkyně špatně uvedla příjmení psychiatra [REDAKCE]*). Dcera má teď hrozné psychické stavy, kvůli tomu byla také hospitalizována v táborské nemocnici na dětském oddělení. Babička pak přiznala, že tyhle stavy má již delší dobu, tak jednou za 14 dní. Jednak má noční můry, zdá se jí o tom, že jí manžel vraždí, nebo že jí jde zneužívat. Stav došel tak daleko, že si nepamatovala další sourozence, kromě [REDAKCE]. Po neurologickém vyšetření v nemocnici jim byla doporučena terapie u psychologa a psychiatra. Dceři byly předepsány léky proti úzkostem, nemohla spát. V noci, když se jí zdá něco škaredého, začne strašným způsobem plakat a dostává se do takového stavu, ve kterém skoro nevnímá. Vrací se jí myšlenky na to, co bylo s otcem. Říkala, že se jí např. zdá, že jí otec nechal zabít a směje se nad její rakví. V učení měla propad, špatně se soustředí, po dohodě s odborníky bylo doporučeno, aby vystudovala učební obor chovatel koní v [REDAKCE], neboť střední škola na ní bude v tuto chvíli velká zátěž. Žádného přítele nemá.

23. Po návratech obžalovaného z misí v [REDAKCE] a [REDAKCE] se stav nijak neměnil, vůbec to s tím nesouviselo.
24. [REDAKCE] zná, tehdy při oslavě nebyla, měla tehdy směnu v pekárně, Po návratu prala pozvracené postele. [REDAKCE] se jí omlouvala, že se pozvracela. Takové akce byly u nich bez jejího vědomí docela často, takže nerozebírala, co se tam dělo. Ze sdělení manžela pochopila, že se holky opily, aby přežila do rána, že se o [REDAKCE] staral. Z pekárny tehdy přijela asi v šest hodin ráno, ale vůbec si nevzpomíná, v jakém byla rozpoložení [REDAKCE], neví, kdy [REDAKCE] odešla domů, sama šla po směně spát. Oslava se v den narozenin dcery určitě neslavila. Většinou se vše slaví v srpnu. Sama utrpěla úraz v práci asi dne 20. 8. a myslí si, že v ten den byla také ta oslava nebo to mohlo být 21. 8. Domnívá se, že pokud obžalovaný jezdil s dcerou do [REDAKCE], že tam přespal, je to daleko. Alkohol u nich byl hodně, manžel ho kupoval „jakoby na úplatky, když to řeknu do lesa, když pro něj někdo něco dělal. Vždycky byla vodka v mrazáku“.
25. **Svědkyně [REDAKCE], rozená [REDAKCE]**, v přípravném řízení vypověděla, že obžalovaného poznala v sedmnácti letech, kdy její matce začal vozit dřevo. Ta si po smrti partnera našla nového, se kterým svědkyně nesouhlasila, obžalovaný jí pomáhal s odstěhováním a ona se do něj zamilovala. Našel jí podnájem v [REDAKCE]. Asi po dvou letech jí nabídl, zda se chce přestěhovat k jeho rodině. Začala tedy bydlet v [REDAKCE], pak se tam nastěhovala manželka obžalovaného s dětmi. Mezi ní a obžalovaným byl intimní vztah a v té době ještě žil s další ženou. O manželce říkal, že mají krizi a že se budou rozvádět, a že si ji vezme, což se nikdy nestalo. Vyprávěl jí, že když byl v [REDAKCE], viděl, že mají dvě manželky, že to byl vždy jeho sen. V [REDAKCE] řekl jí a manželce, že pokud s tím nebudou souhlasit tak, že můžou odejít. Řekl všem, že je jejich dcera a že to tak musejí brát. Po sedmi letech pochopila, že se nic nezmění, chtěla si najít nového partnera a odejít. Obžalovaný začal vyvíjet psychický nátlak, že ji zničí, pokud odejde. Začal vyhrožovat, že eventuálnímu partnerovi rozbije hubu. Sama v domě neměla vlastní pokoj. Dole v domě byla místnost, kde spali úplně všichni, děti, ona, obžalovaný s manželkou i dcera [REDAKCE]. Obžalovanému nechala i celou svoji výplatu. To bylo tak 12 až 15 000 korun měsíčně. Obžalovaný žil sexuálně s ní i s manželkou, dětem říkal, že je jejich dcera. Někdy byl hodný, někdy nadával a

řval, také je všechny mlátil, když nebylo po jeho. Mlátil i malého [REDAKCE], i pěstmi, musela ho zarazit, aby ho nezabil. K dceři se choval tak, že když neposlouchala, tak jí za to zmlátil, vyhrožoval jí, že jí za trest ostríhá vlasy a jednou jí je opravdu ostríhal.

26. Po roce 2015 se situace zhoršila. Obžalovaný byl naštvaný, že ho manželka podvedla, zlost si vybíjel na ostatních. Dceři [REDAKCE] vyčítal, že matku nehlídala a že mu měla všechno říkat. Začal manželku napadat. Obžalovaný měl velký zájem o všechny ženy. Začal projevovat náklonnost i k sestře svědkyně [REDAKCE]. Našla video, jak se sestrou spí. Když se ho na to ptala, tak jí odpověděl, ať mu to ještě jednou zopakuje a když se zeptala znovu, napadl ji, shodil ji na zem, začal jí mlátit pěstí do obličeje. Měla zlomenou kost pod okem, v nemocnici jí sdělili, že mohla přijít o oko. Policii to nehlásila, obžalovaný vždy říkal, že pokud to nahlásí, že bude s nimi zle. Řekl jí, že má v nemocnici říct, že spadla na zábradlí. Obžalovaný jí také řekl, že když bude chtít, tak může spát i se svojí dcerou a když bude chtít, tak mu ho jeho dcera klidně vykouří. Sama si nevšimla, že by mezi dcerou [REDAKCE] a jím byly nějaké sexuální narážky, ale také jí sahal na prsa, jako všem ženám. Když manželka nebo dcera [REDAKCE] něco řekly špatně, dal jim facku, vždy to takhle řešil. V době, kdy bydlela v [REDAKCE], se jí [REDAKCE] nikdy nesvěřila s tím, že by jí měl otec sexuálně zneužívat, teprve po útěku z domova jí volala, že je u [REDAKCE] v [REDAKCE], že neví, co má dělat. V té době už svědkyně v [REDAKCE] nebydlela, obžalovaný ji vyhodil, když si našla přítele. Předtím došlo k incidentu, kdy obžalovaný řekl manželce, ať mu podá nůž, že svědkyni podřeže, že živá z jeho domu neodejde. Situaci uklidnila manželka. Pak se obžalovaný omlouval, že se má vrátit. [REDAKCE] jí volala od [REDAKCE] dne 26. 6. 2018. Říkala, že nemůže dál, brečela, že mluvila s [REDAKCE], a ta se jí svěřila, že jí obžalovaný v minulosti znásilnil. Řekla, že to bylo při nějaké oslavě. [REDAKCE] pak začala ještě víc brečet do telefonu, když se jí ptala, co se děje, řekla, že se strašně bojí jí to říct, ale že s ní obžalovaný spí taky od třinácti let. [REDAKCE] se ptala, co si představuje pod pojmem, že s ní otec spí, ona jí řekla, že spolu mají sex. Zpětně si vybavuje, že jí přišlo divné, že nejdříve vyžadoval po svědkyni a manželce, aby ho holily na intimních partiích, pak tuto proceduru začal vyžadovat po dceři a komentoval to tak, že oholit ho nejlépe umí jenom malá [REDAKCE]. Od té doby to dělala jenom ona. To mohlo trvat tak tři nebo čtyři roky. [REDAKCE] se pak ptala, zda se s tím svěřila matce. Řekla, že ano, ale že jí matka nevěří. Pak to řekla ještě tetě [REDAKCE]. Svědkyně toto konzultovala se svojí známou na Policii ČR, ta jí řekla, že to musí ohlásit, že to je závažný trestný čin. [REDAKCE] se domů vrátit nechtěla, nevěděla, co má dělat, tak šly spolu na policii vše nahlásit. [REDAKCE] jí brala jako svoji druhou mámu. V době, kdy u [REDAKCE] svědkyně bydlela, bála se o svůj život, hlavně se bála o život manželky [REDAKCE], tu obžalovaný strašně bil a bil jí, i když byla těhotná s [REDAKCE]. [REDAKCE] mladší by charakterizovala jako hodnou holku, udělala vždy, co se jí řeklo, zažila situace, kdy k ní měla [REDAKCE] blíže, než k matce. Když dostala první menstruaci, šla za svědkyní. Byla zrazená z toho, jak se k ní a k sobě navzájem chovali její rodiče. Na manželce obžalovaného bylo vidět, že se [REDAKCE] strašně bojí, když obžalovaný bil jejich děti, tak ani nezasáhla. Obžalovaný říkal, že by chtěl, aby to bylo jako za starých časů, kdy rodiče vybírali svým dětem partnery. Řekl, že takto to bude mít i jeho dcera, bez jeho souhlasu si nikoho nenajde. [REDAKCE] mladší věří, nikdy by nic špatného nikomu neudělala.

27. U hlavního líčení svědkyně doplnila, že jako údery obžalovaný užíval facku i údery pěstí. Při incidentu, kdy našla intimní video s obžalovaným a svojí sestrou, jí dal několikrát pěstí do obličeje. Často vyhrožoval, že vezme nůž a že je podrízne, zmlátí. Nebyla schopná to říkat svojí rodině ani nikomu jinému, aby si nepřihoršila tím, že za ním někdo přijde a řekne „hele ty jsi [REDAKCE] udělal tohle a tohle“, bála se, že kdyby se to dozvěděl, tak by bylo ještě hůř. Do manželky většinou kopal nebo jí mlátil pěstí. Dceři [REDAKCE] vyhrožoval, že jí podřeže nožem. Definitivně z rodiny odešla v roce 2015 nebo 2016. Do lesa s obžalovaným jezdila [REDAKCE] často. V některých případech jezdil s dcerou sám. Někdy s obžalovaným spala manželka, někdy ona, někdy všichni tři

dohromady. Vždycky, když si někoho našla, tak jí ho obžalovaný zakázal, že to není kluk pro ni, že odejít nemůže. Vyhovovalo mu, že pomáhá s domácností a dává svoje peníze. Výplata chodila na účet obžalovaného, nedostávala ani kapesné. Útoky vůči dospělým se děly i za přítomnosti dětí. Když už tam nebydlela, tak jednou přijela a obžalovaný říkal, že kdykoli bude chtít, tak svoji dceru přesvědčí a ona to prostě udělá. [REDAKCE] věděla, že když se jí řekne, že musí, tak prostě nepřipadá do úvahy, že nechce nebo něco jiného. Obžalovaného se evidentně bála, dokonce se ptala, jestli nějakou věc může tátovi říct. Nejdřív se přišla zeptat. Pokud popisovala své zranění v obličejové části hlavy, které jí způsobil obžalovaný, tak děti ji viděly s tím zraněním, kdy téměř nebylo vidět oko. Dále se svědkyně opět podrobně vyjádřila k okolnostem, za kterých se jí [REDAKCE] mladší svěřila s tím, čeho se na ní otec dopouští.

28. **Svědék** [REDAKCE], bratranec obžalovaného, u hlavního líčení vypověděl, že s rodinou obžalovaného udržoval styky asi 5 – 6 roků, byl na návštěvě v [REDAKCE] s přítelkyní a obžalovaný byl jednou nebo dvakrát na návštěvě v [REDAKCE] (okr. [REDAKCE]). Obžalovaný ho s bývalou přítelkyní v minulosti odvázel z [REDAKCE] do [REDAKCE], sám nevlastní řidičské oprávnění. Pokud je dotazován, zda byl obžalovaný v [REDAKCE] se svojí dcerou, tak našel fotky na Facebooku. Byla tam focena jeho dcera i [REDAKCE] ml., takže tam musel být obžalovaný s dcerou. Zda byl v [REDAKCE] tehdy i přes noc, si nepamatuje. Jednou tam ale asi spal, ale neví při jaké příležitosti. Jedná se o byt 1+3, kuchyň a tři místnosti, kde jsou pouze zašupovací dveře. Fotografie na Facebooku jsou z 2. 1. asi 2014. Datum bylo uvedeno pod fotkou, je to datum vložení fotografie na Facebook, nemusí to být datum pořízení snímku. V [REDAKCE] byl jednou na [REDAKCE] a pak asi za dva dny jel zpátky, byla tam kromě rodiny ještě nějaká [REDAKCE], byla mu prezentována jako kamarádka, že se jí ujali a starali se o ni.
29. **Svědkyně** [REDAKCE] v přípravném řízení vypověděla, že pro ni byl obžalovaný jako část rodiny, zná ho 9 let. Kamarádila se i s jeho dcerou [REDAKCE], začala si ale pak víc rozumět s obžalovaným, a to zhruba od svých 13 let. Navštěvovala ho asi třikrát do týdne, ale někdy u [REDAKCE] celý týden nebyla. Několikrát tam s ní byly i další kamarádky, [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]. Na návštěvě byli buď pod pergolou, v domě nebo v karavanu. Obžalovaný jí vždy poradil, když měla nějaké „dívčí“ problémy. [REDAKCE] se musela starat o děti, zůstávala vevnitř, obžalovaný maximálně na ní zvýšil hlas, zaslechla také, jak jí říkal, že je blbá, že je kráva. Na cizí ženy měl „blbé kecy, že tamta má takový kozy a tamta má jiný kozy, ale vždycky k tomu přidal smích“. Obžalovaný jí nikdy sex nenabízel, ale psal jí SMS, jestli nechce zajít na kafe apod. Jezdila s ním také na dřevo do lesa, byla tam dvakrát nebo třikrát, nic zvláštního tam nezažila. Když byla jednou v [REDAKCE] na návštěvě, šel [REDAKCE] do koupelny a volal na ni, že chce přinést popelník, když mu ho přinesla, byl nahý, nežádal jí, aby mu prováděla hygienu. [REDAKCE] zná, několikrát ji u [REDAKCE] viděla, [REDAKCE] a [REDAKCE] jsou „totální krávy a říkají všude všechno“. Říkaly, že měl [REDAKCE] obžalovaný znásilnit, že prý se u něj opila. Více neví. [REDAKCE] si kolikrát vymýšlela věci, aby byla zajímavá, nikdy se jí nesvěřila s tím, že by jí otec bil nebo sexuálně zneužíval, pouze říkala, že má nějaký zákaz. Obžalovaný se ke své manželce choval nadřazeně, byl pán domu, říkal jí, že je blbá, zvýšil na ni hlas, ale nikdy neviděla, že by ji fyzicky napadl, ale říkalo se to, také, že je kurevník. [REDAKCE] měl sexuální narážky na jiné i před svojí manželkou, která se k tomu nijak nevyjadřovala. S [REDAKCE] ani [REDAKCE] se svědkyně moc nebaví.
30. U hlavního líčení vypověděla, že obžalovaného lituje. Uvedla, že obžalovanému třeba řekla, že je „blbec“ a on jí řekl „si píča“, ale to brala normálně, byli kamarádi. Sex jí nikdy nenabízel, ale když měla narozeniny a neměla doma ani rodinu, vzal ji na výlet. Od 14 let chodila k [REDAKCE], dcera se jí narodila, když jí bylo 16 let. [REDAKCE] ji začala pomlouvát před ostatními holkama z [REDAKCE], pak už tedy chodila jen za obžalovaným (svědkyně používá označení [REDAKCE]). Nevybavuje si, že by byla na oslavě [REDAKCE] v roce 2016.

31. **Svědkyňe** [redacted], mateřská babička poškozené [redacted], u hlavního líčení vypověděla (*v přípravném řízení byl se svědkyní sepsán pouze úřední záznam o podaném vysvětlení podle § 158 odst. 6 tr. řádu*), že dokud bydlela dcera [redacted] s dvěma dětmi u ní v [redacted], bylo to v normě. Obžalovaný byl v zahraničí, rodinu pouze navštěvoval. Když se mladí odstěhovali do [redacted], tak po celou dobu se obžalovaného děti, starší holka a kluk, velmi bály. Další dvě děti ještě nebyly na světě. Když pak přijížděla na návštěvy do [redacted], na starších dětech bylo vidět, jak se ho strašně bojí. [redacted] dělal všechno možné, aby se mu nějak zavděčil, ale obžalovaný ho nikdy nepochválil, měl ho jako otroka. Když přišel z práce, [redacted] okamžitě letěl, vyzouval mu boty, myl mu nohy, mazal ho. Domnívala se ale, že dcera dětem nenechá ubližovat, vůbec jí nenapadlo, že je rodina v takovém hrozném stavu. Dcera obžalovaného vždy bránila „zuby nehty“, s manželem byli proti sňatku. Věděla, že soužití je špatné, ale dcera si nikdy nestěžovala. Vždy, když jela na návštěvu do [redacted], musela se napřed zeptat, zda tam může přijet, někdy směla a někdy nesměla. O [redacted] jí bylo řečeno, že je to nějaká známá, k ničemu konkrétnějšímu se vůbec nedostala. Někdy na návštěvě přespala, ale ne často. Jinak přijela po obědě a ve čtyři hodiny jela pryč. Přestala tam jezdit až někdy na jaře 2016 nebo 2017. Tenkrát jela do lázní, s čímž obžalovaný nesouhlasil, nemohla jim hlídat děti, potřebovala si něco vyřídit, obžalovaný na ní začal strašně křičet, co si to dovolila a že kdyby něco potřebovala, že jí nepodá ani vodu. Od té doby v [redacted] nebyla. Vnučka [redacted] k ní nesměla, ale jezdila k ní potajmu, aby to obžalovaný nevěděl. Pak jí najednou volala „babi, můžu k tobě přijet?“. Byla překvapená, že přijela s taškami. Vnučka jí řekla, že utekla z domova, moc se bála, aby to nevolala domů. Vzhledem k tomu, že má jenom důchod, sebrala se s vnučkou a jely do [redacted] vykomunikovat, aby na ni alespoň něco rodiče platili. Obžalovaný byl najednou nejlepší táta, se vším souhlasil, i s přechodem do školy v [redacted]. Z [redacted] odjely, za dva dny jí vnučka volala, že jí obžalovaný vyhrožoval, že by byl nejradši, kdyby byla mrtvá. Poradila vnučce, že až jí bude znovu volat, aby si to nahrála na telefon. Pak jí volala, bylo to ve středu nebo v úterý „babičko, já jsem v [redacted] před policajtama, já jsem se ti to styděla říct, ale táta mě zneužívá od 13 let“. Podpořila ji v rozhodnutí, navíc jí poučila, že je to trestný čin. Když vnučku pozorovala, jak se chová, tak tomu věřila. Vnučka po podání trestního oznámení přespala v nějakém [redacted] domově v [redacted], pak si pro ni přijela a odvezla ji do [redacted]. Strach z obžalovaného se projevoval tak, že vnučka [redacted] nemohla spát, brečela, např. o půlnoci se vzbudila s tím, že si jde lehnout k ní do postele, nebo seděly v křesle a ona ji chovala jako malou holku, chodila také v noci se psem ven, aby se uklidnila, měla výkyvy nálad, říkala „proč já jsem se ho tolik let bála“. Sama potom zařídila sociální psycholožku [redacted], která jí po čase řekla, že to [redacted] už sama nezvládne, že musí mít léky. Proto sehnala [redacted] v [redacted]. Vrací se jí často, že na ni obžalovaný sahá, má špatné stavy, brečí, všechno jí bolí, nic si nepamatuje, trvá to třeba 2, 3 dny, pak je strašně unavená. Byla také hospitalizována v [redacted] na dětském oddělení, když už si s tím jejím stavem nevěděly s dcerou rady. Měla také výpadky paměti, ze sourozenců si pamatovala jen [redacted], ale dva mladší sourozence ne. Změnila také školu vzhledem k tomu, že její stav je takový, že by průmyslovku asi nezvládla, po konzultaci s odborníky vybrali obor jezdeckví v [redacted]. Když se [redacted] nemohla stýkat se sourozenci, trpěla tím. Z brigády koupila všem třem dětem dárky, dala jim to na parapet a utíkala pryč, aby nikdo neviděl, že tam byla. Bylo to někdy koncem srpna nebo září 2018. Pak už na návštěvy do [redacted] začala jezdit pravidelně každých 14 dní. V současné době je rozhodnuto o pěstounství svědkyně.
32. **Poškozená** [redacted], nar. [redacted], v přípravném řízení vypověděla, že bydlí v [redacted] s rodiči, asi 7 nebo 8 let se kamarádí s [redacted]. Pořád jsou dobré kamarádky. Tehdy to byla oslava [redacted], neví, jestli narozenin nebo svátek, ale svědkyně v červenci nemohla, takže to slavili v srpnu. Na oslavu přišla až večer, bylo tam už asi 10 dalších kamarádů, sedělo se na verandě, s [redacted] donesly nějaké chlebíčky, byl tam i obžalovaný, naléval panáky. Sama vypila tak 4, pak se probudila a obžalovaný na ní ležel ráno v posteli. Kolik

bylo přesně hodin, neví. Na sobě měla pouze cizí tričko, asi [REDACTED]. Ležela v místnosti, kde je taková společná ložnice, ležela na té největší posteli, vedle spala [REDACTED] s [REDACTED]. Obžalovaný jí naléval vodku z láhve. Alkohol pít zvyklá moc není. Než šla na oslavu, měla doma večeri, a také jedla u [REDACTED] chlebičky. Na oslavu přišla asi v 17.00 hodin nebo 18.00 hodin. Obžalovanému neříkala, že už nechce alkohol. Pamatuje si naposledy, jak naposledy „koplá“ do sebe tu vodku, neví, jak se dostala do postele, ví jenom od [REDACTED], že se měla pozvracet a její věci byly v pračce. Obžalovaný měl sexuální narážky běžně, někdy třeba říkal „[REDACTED]“, tyto narážky měl i před [REDACTED], i jí říkal takové vulgárnosti. Také měl narážky na [REDACTED]. Pro ni to bylo strašné, když si představila, že by to říkal její otec. Obžalovanému neřekla, že jí to vadí, bála se ho, oni se ho báli všichni, [REDACTED] dával facky. Byla v polospánku, když ucítila, že na ní obžalovaný leží, bylo už trochu světlo, bylo kolem 5.00 – 6.00 hodin. Obžalovaný [REDACTED]. Předtím žádný pohlavní styk neměla, ale nebolelo ji to. Domnívá se, že [REDACTED]. Když [REDACTED] a odešel. Po styku nekrvácela. [REDACTED] neví. Bylo jí tehdy strašně blbě, byla v takovém polospánku, ani se nezkoušela bránit, měla zavřené oči, předtím je nakrátko otevřela. Bezpečně však může říct, že to byl obžalovaný. Čekala pak, až se vzbudí [REDACTED]. Pak si šla s ní koupit těhotenský test. K [REDACTED] pak nechodila asi rok nebo tam šla, když nebyl doma. Ještě ten den po oslavě jí odvedl obžalovaný na dvoreček a tam jí říkal, jak to bylo úžasný, ona mu na to nic neřekla, ani nemohla mluvit. Sex už po ní pak nikdy nechtěl. Obžalovaný věděl, kolik je jí let, protože chodily s [REDACTED] do stejné třídy. V tu dobu jí už 15 let bylo, v současné době má přítele. V květnu roku 2018, když [REDACTED] přestoupila do školy do [REDACTED], řekla jí o problémech s otcem, říkala jí, že jí otec volal, zase jí nadával. Poprvé jí řekla, že „to bylo v 16 a když jsme se o tom bavily, že by to mohla nahlásit, tak mi řekla, že už od 13“. [REDACTED] věřila. Když utekla z domu, tak v půl třetí ráno k ní přišla a klepala na okno, říkala, že už to nezvládá, že musela pryč, pak celou dobu přemýšlela, jestli se nemá vrátit a jestli neudělala chybu. Neví o nikom, s kým by měl obžalovaný mít ještě pohlavní styk. [REDACTED] se jí s podrobnostmi ohledně styku s otcem nesvěřila, ani to vědět nechtěla. Na svůj vlastní zážitek se snaží zapomenout. Rodičům to neřekla, dozvěděli se to až od policie. Možná, že se trošku změnila v chování, má změny nálad. Rozhodně se nechce s [REDACTED] obžalovanému za něco pomstít, ale za to, co jí udělal, ho nenávidí. Neví, kdy byla oslava, jestli to byl víkend. Stoprocentně byla pro těhotenský test v lékárně, šla tam s [REDACTED] jako s doprovodem. Rodičům se svěřit nechtěla, protože se bála, že tam šla pít alkohol, její maminka to úplně nenávidí, takže by začala nejspíš křičet. [REDACTED] jí dávala její věci z pračky, když už bylo vyprané. Domnívá se, že obžalovaný, když [REDACTED]. Ruce tehdy měla vedle sebe, obžalovaný jí za ně nedržel, hlavně si přála „[REDACTED]“. Když z ní obžalovaný vstával, tak si nešel lehnout, někam odešel. Sama pak už neusnula, ale čekala, až se [REDACTED] vzbudí.

33. U hlavního líčení svědkyně (*již starší 18 let*) vypověděla, že byly tehdy s [REDACTED] domluveny, že k nim půjde slavit její narozeniny nebo svátek tak, že [REDACTED] přijde nejdřív k ní a pak že půjdou zpátky k [REDACTED]. K [REDACTED] přišly asi okolo šesté, sedmé hodiny večer. Šly se tam napít, byl tam obžalovaný, naléval jim panáky, po třetím panáku už si toho moc nepamatovala a pak se probudila, až když obžalovaný na ní vykonával „svou potřebu“. Na oslavě byli také nějací kluci a holky z [REDACTED], ale už si nevybavuje, kdo přesně, znala je jenom od vidění, bylo to zhruba kolem páté nebo šesté večer. Když přišla k [REDACTED], opilá nebyla. Obžalovaný přinesl dvě láhve vodky, k tomu ještě panáky a začal nalévat. Nejdřív naléval všem, ale pak se jí zdálo, že naléval jenom jí. Na začátku si toho panáka dali všichni, neví, jestli obžalovaný také. Z minulosti věděla, jak na ni alkohol působí. Neví, jestli se jednalo o velké či malé odlívky. Po třetím, čtvrtém panáku už toho moc nevěděla, když panáka dopila, tak jí vždy nalil další. Než vypila všechny panáky, trvalo to tak třičtvrtě hodiny. Nepamatuje si, jestli měl obžalovaný nějaké narážky. Nealkoholické

šampaňské nepila. Pak si pamatuje, jak se probudila ráno. To, že jí bylo špatně a zvracela, ví pouze z doslechu od [REDACTED]. Probudila se a obžalovaný [REDACTED]. Necítila, že by byl opilý, [REDACTED]. Co bylo tím impulsem, že přestal [REDACTED], neví. Nijak se nebránila, neměla sílu, chtěla to mít prostě za sebou, ať už to skončí. Žádný aktivní odpor nekladla, obžalovaného se bála už kvůli tomu, co říkala [REDACTED]. Nevěděla ale, že je schopný udělat i tohle. Předtím žádný pohlavní styk neměla, nevybavuje si, že by potom krvácela. Na své věci, předtím než byly vyprány, se nedívala, žádné zranění při jednání obžalovaného neutrpěla. Bylo to kolem páté hodiny ráno, bylo pološero, v pokoji spala ještě [REDACTED] a malý [REDACTED], jedná se o místnost, kde je víc postelí. Svědkyně na fotografii bez váhání označila postel, kde ležela. Obžalovaný měl na ní sexuální narážky, ale ty měl i na různé holky, které bydlí v [REDACTED] nebo třeba i na [REDACTED]. Když s ní obžalovaný [REDACTED] spali, ona pak čekala, až se probudí [REDACTED] a s ní si o tom povídala. Na sobě měla jen tričko, nepamatuje si, že [REDACTED]. Když přestal, tak odešel do kuchyně. Byla tehdy ve stavu, že neměla sílu nic dělat, bála se, přišla si taková bezbranná. Obžalovaný se mohl domnívat, že spí. Pak si říkala, že na to třeba časem zapomenou, když to nebude řešit. Měří 163 cm a váží cca 56 kg. Neuvědomuje si, kdy obžalovaný [REDACTED]. Popisuje reálnou situaci, nezdálo se jí to. Čekala ani ne deset minut, než se [REDACTED] vzbudí. Nikomu to nechtěla říci. Ptala se [REDACTED], jestli něco neslyšela nebo jestli jí táta něco neříkal, ona jí na to řekla, že na začátku chtěla jít za ní, když se pozvracela, ale otec ji tam nechtěl pustit a jenom on za ní k posteli. Kdy šla spát [REDACTED] do té místnosti, neví. Od [REDACTED] také ví, že jí ukládali do postele, v posteli se znovu pozvracela, ale to už tam chtěl být jenom obžalovaný a nikoho tam nepustil. K [REDACTED] po tomto incidentu šla již jenom jednou nebo dvakrát, když tam obžalovaný nebyl. Rodičům to říci nechtěla, jednak se bála, že pila alkohol, jednak se bála, že jí nebudou věřit. Ty následující dny jí nebylo zrovna dvakrát nejlíp.

34. [REDACTED] šla ohlásit na policii svoje problémy a jí udala jako svědka. Říkala jí jenom, že ji otec pohlavně zneužíval, když ji odvázel na vlak nebo když jí přivázel z vlaku domů, ale také i v karavanu. Sama slyšela i rozhovor, když dceři obžalovaný volal a říkal jí, že jí zabije nebo že jí nechá dát do past'áku. To slyšela až poté, co [REDACTED] utekla z domova. Domnívá se, že to [REDACTED] neoznámila dřív, protože se obžalovaného také bála.
35. Soud dále přečetl za souhlasu obžalovaného a státní zástupkyně **výpovědi svědkyň** [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], které se vesměs vyjádřily o chování obžalovaného, event. o jeho častých sexuálních narážkách.
36. **Z úředního záznamu o podaném vysvětlení podle § 158 odst. 6 tr. řádu sepsaném s [REDACTED]**, sousedem obžalovaného, který byl za souhlasu obžalovaného a státní zástupkyně v hlavním líčení přečten podle § 211 odst. 6 tr. řádu, soud zjistil, že asi v roce 2014 slyšel ze svého bytu zvuky pleskání, nářku a nadávky, po vyhlédnutí z okna viděl, jak obžalovaný bije svoji manželku [REDACTED] po hlavě pěstmi a otevřenou rukou. Prosila ho, ať ji nebije, měla hlavu i tvář od krve. Zabouchal pěsti na vrata, obžalovaný mu přišel otevřít. Svědek ho vyzval, aby s ním šel a nechal toho, obžalovaný měl na sobě kapky krve. Snažil se mu něco vysvětlovat, ale svědek ho přerušil, že ho to nezajímá. Občas z toho domu slyšel, jak se obžalovaný k rodině chová agresivně, podle zvuků vycházejících z domu bylo patrné, že se chová násilnický nejenom k manželce, ale i k nějaké adoptované [REDACTED], která tam žila poměrně delší dobu.
37. **Ze znaleckého posudku znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie MUDr. Jaroslava Zvěřiny a z jeho výpovědi u hlavního líčení** soud zjistil, že obžalovaný netrpí žádnou duševní poruchou nebo chorobou, nebyla u něj zjištěna strukturovaná sexuální deviace.

Pokud se jednání dopustil, pak nejednal z forenzně významných psychopatologických ani sexuálně patologických motivů. Rozpoznávací a ovládací schopnosti byly u něj plně zachovalé. Pro nepřítomnost psychické a sexuální patologie není indikováno ochranné léčení, pobyt obžalovaného na svobodě není z psychiatrického ani ze sexuologického hlediska nebezpečný. Pokud se obžalovaný dopustil takto rozsáhlého a poměrně dlouho trvajících incestního vztahu, jednalo by se kromě etického selhání o určitou hypersexualitu, jeho sexuální apetence je nadprůměrná. Incest není projevem žádné deviace, jedná se již o dospívající dívku, nikoli dítě před pubertou. Hypersexualita není patologická jednotka, jedná se o vyjádření intenzity sexuální motivace.

38. **Ze znaleckého posudku znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie, Mgr. Miluše Pixové a z výpovědi znalkyně u hlavního líčení** soud zjistil, že osobnost obžalovaného se ve svých kvalitách ocitá za hranicí širší normy. Dominují rysy impulsivní a histriónské, jsou přítomny disociální projevy chování. Je zvýšená tendence k impulsivním reakcím a problematická kontrola afektu, obžalovaný má sklon upoutávat pozornost dramatictější způsobem vystupování a uplatňovat kontrolu a moc ve vztazích, jeho systém hodnot nesouzní s konvenčními sociálními normami. Je více zaujat ve svém prožívání sebou než druhými, na hlubší úrovni osobnosti je patrná souvislost s negativním vnímáním svého sebeobrazu. Má tendenci přizpůsobovat si realitu podle svých potřeb a interpretovat ji výrazně individualistickým způsobem, kdy se necítí být omezován konvencemi. Je vyšší pravděpodobnost výskytu nekonvenčního chování obžalovaného, pocity viny externalizuje. V testových metodách se objevují známky svědčící pro problematický význam sexuálních obsahů v jeho prožívání. Emotivita obžalovaného je nezralá a nestabilní, má nedostatečnou kapacitu pro prožívání a projevování pocitů. S emocemi neumí adekvátně zacházet. Má sklon je potlačovat a tlumit, což v důsledku vyvolává napětí a podrážděnost. V zátěži je více náchylný k přetížení podněty a následně dezorganizaci. Práh jeho frustrační tolerance je snížený, má sklon reagovat rychle a uspokojovat své potřeby bez potřebného odkladu a ohledu na okolí. V zátěži je u něj zvýšená pravděpodobnost výskytu situací, ve kterých reaguje impulsivním a agresivním způsobem, kontrola agresivního afektu je slabá.
39. V myšlení obžalovaného nebyly zjištěny známky významné psychopatologie, obecná věrohodnost obžalovaného je snížena v důsledku histriónských rysů osobnosti a disociálních tendencí. Během znaleckého zkoumání byly zachyceny tendence přetvářet si realitu podle svých potřeb, schopnost obžalovaného zapamatovat si průběh prožitých událostí a tyto správně reprodukovat není narušena. Pro oblast sociálních vztahů je příznačná povrchnost, jeho výbava pro udržení uspokojivých mezilidských vztahů je limitovanější. Dovede navazovat vztahy, zaujmout, ale udržení dlouhodobých blízkých recipročních vztahů je pro něj problematické, neboť má tendenci vystupovat spíše z pozice kontroly a moci. Jeho resocializace je hůře dosažitelná, ale možná.
40. **Ze znaleckého posudku znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie Mgr. Václava Šnorka a z jeho výpovědi před soudem** bylo zjištěno, že u poškozené [REDAKCE] nebyla zjištěna přítomnost závažnější psychopatologie. Byla zjištěna nerovnoměrnost ve vývoji osobnosti. Citový život je značně dynamický a nezralý. Patrné jsou sebepochybnosti, nejisté sebepojetí, které se snaží kompenzovat důrazem na své kompetence ve vztahu k sobě, nicméně přetrvávají negativní emoce. Realitu nahlíží v černobílé perspektivě. Ohrožující prožitky se snaží potlačit, působí pak jako by netečná, zvýšeně odolná, přitom je ale poměrně zranitelná vůči zátěži. Události na ní hodně působí, na podkladě prožívaných okolností se u ní rozvinuly neurotické úzkostné příznaky. Její intelektové schopnosti jsou na úrovni vyššího průměru, vykazuje adaptivní schopnost uvažovat logicky a souvisle. Schopnost informace do paměti ukládat, uchovat je a následně vybavit není narušena, paměťové schopnosti dosahují přinejmenším úrovně průměrné. Z dílčího psychologického hlediska se jeví výpověď poškozené jako relativně přesvědčivá, je doplněna odpovídajícími emočními prožitky, není zřejmé, co by

nepravdivou výpověď získala. Obžalovaného se obává na základě předchozích zkušeností. V neprospěch věrohodnosti svědčí schematizující přístup k realitě, v případě obžalovaného zmiňuje i jeho pozitivní charakteristiky, a dále její manipulativní tendence. Za sporné se jeví především způsob vyjádřeného nesouhlasu vůči jednání obžalovaného. Nebyl zjištěn motiv mstivosti ve vztahu k obžalovanému, poškozená není zvýšeně sugestibilní, ovlivnění jinou osobou zjištěno nebylo. Ve vztahu k druhým se projevuje dominantně, připadá jí, že jí druzí dostatečně nerozumějí. Pokud se žalovaného jednání obžalovaný dopustil, pak představuje vysvětlení zjištěných povahových zvláštností poškozené. Bez tohoto vlivu se mohla lépe adaptovat vzhledem k nárokům každodenního života. V budoucnosti se pravděpodobně projeví dopady do partnerských vztahů. Projevy psychické, resp. sexuální traumatizace zachyceny v době znaleckého zkoumání aktuálně nebyly.

41. U poškozené [REDAKCE], znalec nezjistil známky výraznější psychopatologie, také u této poškozené nebyly zachyceny projevy psychické, resp. sexuální traumatizace. Poškozená je nekomplikovaná, její psychické fungování vykazuje nezralost, nicméně v podstatných parametrech nevybočuje z rámce širší normy. Je submisivní, ostýchavá, v sebepojetí nejistá. Její schopnost informace do paměti ukládat, uchovat je a následně je vybavit, není narušena, paměťové schopnosti dosahují průměrné úrovně. V rámci vyšetření nevyplývalo zjištění, z kterých by vyplývalo, že poškozená záměrně zkreslovala informace ve svůj prospěch. Její výpověď je relativně přesvědčivá, doplněná množstvím autenticky působících emočních prožitků a líčení komunikace, současně není zřejmé, co by nepravdivou výpověď získala. Vzpomínky na inkriminovanou událost jsou neúplné s ohledem na opilost, ona však netvrdí, že by si vše pamatovala a její popis imponuje s výpadky reálně. Nebyly zjištěny skutečnosti, které by prokazovaly motiv mstivosti ve vztahu k obžalovanému. Poškozená není zvýšeně sugestibilní, v sociálních situacích se může projevovat naivně, její sociální kompetence jsou ve srovnání s vrstevníky poněkud méně rozvinuté, potřebuje větší podporu okolí.
42. U hlavního líčení upřesnil, že k psychiatrické diagnóze jsou kompetentní se vyjádřit pouze psychiatři. Trvá na tom, že u poškozené [REDAKCE] jsou zjištěny psychické potíže, které mohou být důsledkem jednání, ze kterého je obžalovaný viněn, byly zachyceny neurotické úzkostně depresivní potíže, které lze přičíst v přímé příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného, nicméně z psychologického hlediska nebyly rozpoznány zjevné znaky typické traumatizace. Dopady do života poškozené evidentně byly, nicméně nebyly tak zásadní, aby nemohla např. docházet do školy a pokud tam nedocházela, bylo to z jiných důvodů. Do určité míry fungovala i v mezilidských vztazích. Typické příznaky pro traumatizaci v určitém okamžiku nezachytil, nicméně pokud je klinickými metodami pedopsychiatrii zachytili, tak ze svého hlediska v tom nevidí problém, rozhodující je mezinárodní klasifikace nemocí. Psycholog není ten, kdo stanovuje diagnózu. Poškozená [REDAKCE], určitě není osobou, která je zvyklá na alkohol, je relativně křehké tělesné konstituce, navíc k požití alkoholu mělo dojít v kontextu určité společenské události, mohla být přítomna ještě únava.
43. **Ze znaleckého posudku znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie dospělých, dorostu a dětí PhDr. ThDr. MUDr. Maxmiliána Kašparů, PhD., a z výpovědi znalce u hlavního líčení** bylo zjištěno, že poškozená [REDAKCE] netrpěla ani netrpí duševní chorobou či poruchou, v současnosti se u ní projevují neurotické příznaky, jako je napětí, nespavost, úzkosti, obavy, snížený práh pro uvolnění plačtivosti, které je možné dávat do souvislosti s negativními prožitky v minulosti, nejenom se sexuálním zneužíváním. Následky se mohou projevit v dospělosti v rámci partnerského života poškozené, pokud bude sexuální partner vůči v ní v intimní oblasti postupovat násilnický, nebo necitlivě, mohou se u ní s velkou pravděpodobností projevit negativně latentní zážitky viktimy. Poškozená netrpí závislostí na návykových látkách či alkoholu. U hlavního líčení znalec upřesnil, že u poškozené zjistil velmi

pestré neurotické symptomy, kromě shora uvedených podrážděnost, poruchy koncentrace, plačtivost, strach, což vše dohromady dává typický obraz posttraumatické stresové poruchy (PTSD). Tento syndrom spadá pod kapitolu neuróza, v podstatě PTSD je podmnožina množiny neuróz. Poškozená [REDACTED] má všechny symptomy, které PTSD charakterizují. Na škále traumatizace od 1 do 10 by traumatizaci poškozené označil rozhodně v druhé polovině, stupněm 6 až 8. Bez pomoci psychoterapeutické a farmakologické by problémy poškozené přetrvávaly velmi dlouho. U poškozené se jednalo nejenom o traumatizaci sexuální, ale i o traumatizaci emotivní, platí přímá úměra, tedy čím dlouhodobější traumatizace, tím hlubší jsou její příznaky.

44. Soud provedl důkaz analytickou zprávou Územního odboru Jindřichův Hradec Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje, oddělení analytické a kybernetické kriminality, k obsahu **archivu obžalovaného** [REDACTED], fotografie, obrázky a videa zobrazující převážně intimní, sexuální scény se ženami.
45. Z **protokolů o ohledání místa činu** soud zjistil, že byl ohledán jednak dům v ulici [REDACTED] v obci [REDACTED], jednak osobní automobil Nissan Terrano, RZ [REDACTED], jednak karavan, který se nachází na pozemku domu v ulici [REDACTED] v obci [REDACTED].
46. Dále byl proveden důkaz **fotodokumentací vzevzení obžalovaného a poškozené** [REDACTED].
47. Z **odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví genetika**, soud zjistil, že byly předloženy ke zkoumání maskovací kalhoty obžalovaného a jeho ústní stěr. Mikroskopicky nebyly spermie nalezeny.
48. Z **lékařské zprávy Fakultní nemocnice** [REDACTED] soud zjistil, že obžalovaný byl vyšetřen na ambulanci Kliniky úrazové chirurgie FN [REDACTED] dne 10. 9. 2015 a přijat k hospitalizaci. Jednalo se o překládání pacienta z nemocnice v [REDACTED], kdy k úrazu došlo dne 7. 9. 2015 po zavalení dolní končetiny obžalovaného stromem. Propuštěn byl dne 21. 9. 2015 s doporučením chůze o berlích, striktně bez došlapu na levou dolní končetinu, použití invalidního vozíku nebylo indikováno, pohyb pacient s berlemi zvládal. Doporučení trvalo do dne 20. 1. 2016, kdy byla při kontrole doporučena zátěž levé nohy běžnou chůzí bez přetěžování a postupné odkládání berlí. Při kontrole dne 16. 3. 2016 obžalovaný udával, že ujde cca 2 km bez berlí.
49. Z **lékařské zprávy dětského oddělení Nemocnice** [REDACTED] soud zjistil, že poškozená [REDACTED] byla hospitalizována v období od 1. do 6. 6. 2016 pro trauma krční páteře. Úraz utrpěla po pádu z kolotoče, kdy se sehnula pro telefon a byla udeřena kolenem točící se kamarádky do pravého spánku. Propuštěna byla s doporučením klidového režimu, indikován Ibalgin při bolesti a doporučeno promazávání šíje léčivým krémem.
50. Ze **zprávy gynekologicko-porodnické ambulance Nemocnice** [REDACTED], ze dne 28. 6. 2018 soud zjistil, že poškozená [REDACTED] byla vyšetřena na žádost Policie ČR. Subjektivně udává pobolívání v podbřišku. V minulosti byla sledována pro ovariální cystu, 2 x došlo k jejímu spontánnímu prasknutí, nebyly zjištěny známky poranění na zevních rodidlech, hymen porušen u č. 3, zcela zhojen bez známek čerstvých poranění. Nález odpovídá věku a anamnéze pacientky.
51. Z **lékařské zprávy téže ambulance** ve vztahu k poškozené [REDACTED] soud zjistil, že gynekologický nález je bez patologie, hymen je bez známek čerstvého poranění, volně přístupný.
52. Ze **zprávy Střední průmyslové školy stavební** [REDACTED] ze dne 23. 8. 2018 soud zjistil, že poškozená [REDACTED] studovala na této škole v období od 1. 9. 2016 do 11. 6. 2018, kdy ukončila studium na vlastní žádost. Studijní výsledky byly podprůměrné, v I. pololetí prvního ročníku měla průměrný prospěch 2,80, na konci 2,93. V pololetí druhého ročníku průměr 3,27. Měla velké množství zameškaných hodin, v kolektivu třídy nebyla oblíbená, přestávky trávila

s mobilním telefonem, často přicházela pozdě na vyučování a předčasně odcházela ze zdravotních důvodů.

53. Ze **zprávy** [REDAKCE] ze dne 7. 11. 2018 soud zjistil, že u poškozené [REDAKCE] byla diagnostikována posttraumatická stresová porucha, byly jí předepsané antidepresiva, ordinaci psychiatricky vyhledala dne 11. 9. 2018. Poškozená má problémy se socializací, pláče při zmínce o kroužcích, škole, kamarádech, nechce nikam, vliv drilu je zřejmý.
54. Ze **zprávy** [REDAKCE], psycholožky Centra sociálních a zdravotních služeb města [REDAKCE] ze dne 11. 12. 2018, soud zjistil, že poškozená [REDAKCE] je v psychologické péči od července 2018, kdy služba byla poškozené doporučena sociální pracovnící, oddělení sociálně-právní ochrany dětí v [REDAKCE]. Mimo jiné se jedná o práci s traumatem, kdy je nutno podpořit poškozenou v bezpečném prožívání základních životních zkušeností, které jí zůstalo vlastní rodinné prostředí dlužno – zdravé uvědomování si sebe sama s respektem k vlastním emocionálním projevům se získáním náhledu na své chování, budování sebeúcty a posílení sebevědomí, hledání a posilování zdrojů potřebných pro zvládnutí obtížných situací v jejím životě. Na začátku terapie se nacházela z důvodu přerušování vazeb s matkou a sourozenci ve velmi špatném psychickém stavu, následně se u ní rozvinuly anxiety spojená s tenzí, hypobulie (porucha schopnosti jednat cílevědomě a uvědoměle, nedostatek pevné vůle), anhedonie (neschopnost prožívat kladné emoce a city, neschopnost těšit se z příjemností, neschopnost radovat se), poruchy spánku, poruchy koncentrace pozornosti, nechut' k jídlu, suicidální ideace bez tendence k realizaci. Zaznamenán byl silný strach poškozené ze setkání s otcem. Psychologicky se jedná o silně traumatizovanou osobnost, indikace k pokračování v psychoterapii. Motivace nezletilé k terapii je aktuálně snížena z důvodů vážných zdravotních obtíží.
55. Ze **zprávy Městského úřadu v [REDAKCE], odbor sociálních věcí, oddělení sociálně-právní ochrany dětí** soud zjistil, že poškozená [REDAKCE] žila ve společné domácnosti s dalšími třemi sourozenci, a to [REDAKCE], nar. [REDAKCE], [REDAKCE], nar. [REDAKCE] a [REDAKCE] nar. [REDAKCE]. O rodině [REDAKCE] nemělo až do podání trestního oznámení jejich oddělení žádné informace. Od konce června 2018 několikrát osobně jednali s poškozenou a její matkou, kterým bylo poskytováno sociálně-právní poradenství. Od září 2018 je poškozená studentkou II. ročníku Střední průmyslové školy v [REDAKCE], je svěřena soudem do pěstounské péče materské babičky [REDAKCE]. Návštěva byla v [REDAKCE] provedena dne 29. 10. 2018, při které poškozená [REDAKCE] uvedla, že je v pěstounské péči u babičky spokojená, k matce si znovu nachází cestu, ale její důvěra byla natolik otřesena, že si přeje i pro případ rozvodu rodičů být svěřena do pěstounské péče materské babičky.
56. Ze **zprávy téhož oddělení** ve vztahu k poškozené [REDAKCE] soud zjistil, že kolem 12. věku roku matka u dcery zjistila, že se sebepoškozuje, řezala se na ruce, kromě toho si kousala nehty a doma kradla. Byla také vystavena šikaně od spolužačky, která brala drogy a skončila ve výchovném ústavu. Asi před dvěma roky se dcera matce svěřila s tím, že jí obžalovaný osahával, doporučila dceři, ať k [REDAKCE] nechodí a dál to neřešila, mrzelo ji, že se jí [REDAKCE] nesvěřila se znásilněním. Ani poté, co se to dozvěděla, se jí nepodařilo s dcerou o tomto problému otevřeně pohovořit. Po jednom sezení s psycholožkou matka i dcera spolupráci z důvodu nezájmu ukončily.
57. Z **potvrzení o výsledku orientačních testů na návykové látky** soud zjistil, že poškozená [REDAKCE] nevykazuje pozitivní výsledky u návykových látek, jako jsou metanfetaminy, opiáty, THC, příp. jiné látky (kokain, buprenorfin, apod.).
58. Z **rozsudku Okresního soudu v Příbrami ze dne 14. 9. 2018, č. j. 12 Nc 8203/2018-20 a 12 Pa Nc 125/2018** soud zjistil, že nezletilá [REDAKCE] byla svěřena do pěstounské péče babičky [REDAKCE]. Rozsudek nabyl právní moci 11. 10. 2018.

59. Ze zdravotní knížky pro vojáky z povolání na jméno [REDAKCE], r. č. [REDAKCE], bylo zjištěno, že tato neobsahuje žádné informace o tom, že by u obžalovaného bylo shledáno v době jeho působení v armádě jakékoli psychické onemocnění nebo podezření na něj.
60. Ze zprávy Ústřední vojenské nemocnice [REDAKCE] ze dne 26. 2. 2019, z lékařské zprávy ortopedické ambulance tohoto zdravotnického zařízení a z rozhodnutí přezkumné komise Ústřední vojenské nemocnice v [REDAKCE] ze dne 10. 7. 2008 včetně příloh soud zjistil, že u obžalovaného byl zjištěn stav po zlomenině člunkové kosti levé ruky s prodlouženým hojením a nestabilním paklobem proximální třetiny člunkové kosti s vaskulární nekrózou proximálního fragmentu bylo zjištěno, že je neschopen k vojenské činné službě a porucha zdraví je v přímé souvislosti s výkonem vojenské služby.
61. Ze zprávy dětské JIP Nemocnice [REDAKCE] ze dne 13. 2. 2019 soud zjistil, že poškozená [REDAKCE] byla jeden den hospitalizována v souvislosti s úzkostnou panickou atakou, kdy ze zprávy se zjišťuje, že se jedná o pacientku léčenou s PTSD, byl nasazen Ibalgin a Seropram s doporučením kontroly u ošetřujícího psychiatra.
62. Z lékařské zprávy [REDAKCE], ambulantního psychiatra v [REDAKCE], soud zjistil, že u poškozené [REDAKCE] diagnosticky její stav uzavřel jako poruchu adaptace v reakci na opakovaná traumata posledních let. Jako diferenciální diagnózu uvádí intermitentní dissociativní stupor (nepravidelně vznikající podvědomá porucha hybnosti směrem k nehybnosti), u prvního vyšetření uvedla pacientka poruchy spánku a zmíněné záchvaty stuporu trvající více než 3 hodiny. Pacientka nepřišla k objednané kontrole 21. 3. 2019.
63. Z usnesení o zahájení trestního stíhání podle § 160 odst. 1 tr. řádu ze dne 7. 2. 2019, č. j. KRPC-146766-52/TC-2018-020371, oddělení obecné kriminality SKPV, územní odbor Jindřichův Hradec, Krajské ředitelství policie Jihočeského kraje, oddělení obecné kriminality SKPV, soud zjistil, že proti [REDAKCE] bylo zahájeno trestní stíhání pro trestné činy týrání osoby žijící ve společné obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku, těžké ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku, spáchaného ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. e) tr. zákoníku a nebezpečné vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku, kterých se měl dopouštět na bývalé manželce [REDAKCE], nar. [REDAKCE], a bývalé přítelkyni [REDAKCE], roz. [REDAKCE], nar. [REDAKCE].
64. Ze zprávy [REDAKCE], psychologa Centra psychologicko-sociálního poradenství Středočeského kraje, pracoviště [REDAKCE], ze dne 4. 4. 2019 soud zjistil, že s poškozenou [REDAKCE] proběhla dvě terapeutická sezení, a to 7. 2. a 7. 3. 2019, poškozená vykazuje bazální zpochybnění základní životní jistotu ve vztahu k rodičům, kdy rodič nemá ublížit a má ochránit, v tomto smyslu je potřeba s klientkou dále psychoterapeuticky pracovat, neboť je vnímána jako výrazně neukotvená.
65. Z protokolu o vydání věci soud zjistil, že obžalovaný dne 28. 6. 2018 vydal mobilní telefon zn. Lenovo, další mobilní telefon zn. Nokia a 4 flash disky. Následující den vydal na protokol o vydání věci další mobilní telefon zn. Lenovo. Tyto věci mu byly dle usnesení o vrácení věci dne 5. 12. 2018 vráceny.
66. Dále byl proveden důkaz komunikací prostřednictvím aplikace Facebook Messenger mezi poškozenou [REDAKCE] a [REDAKCE], roz. [REDAKCE], a zadrženými dopisy obžalovaného adresovanými manželce z vazby.
67. Skutkové a právní hodnocení.

68. Krajský soud v hlavním líčení provedl důkazy v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 tr. řádu tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí. Pečlivě vážil okolnosti svědčící ve prospěch i neprospěch obžalovaného. Provedené důkazy hodnotil podle ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu podle svého vnitřního přesvědčení založeném na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu. Dospěl tak k jednoznačnému závěru o vině obžalovaného oběma projednávanými skutky v rozsahu uvedeném ve výrokové části rozsudku.
69. V rámci podrobného dokazování se soud zaměřil na prokazování základní skutkové podstaty žalovaných trestných činů, tzn. prokazování jednání, jeho následku, příčinné souvislosti mezi jednáním a následkem a zavinění. Dále bylo dokazování zaměřeno na prokazování znaků naplňujících kvalifikovanou skutkovou podstatu žalovaných trestných činů. Součástí hodnocení důkazů bylo hodnocení věrohodnosti jednotlivých výpovědí obžalovaného a svědků.
70. V dané věci, jak už to u tohoto charakteru trestné činnosti bývá, stojí proti sobě výpověď obžalovaného, který trestnou činnost od počátku přípravného řízení popírá, a výpověď poškozených [REDAKCE] a [REDAKCE]. Výpověď obžalovaného je pak nutno hodnotit optikou jeho procesního postavení a jeho osobnostních charakteristik zjištěných ze znaleckých posudků z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, a z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie. Výpověď poškozené [REDAKCE], pokud se týče jednání pod bodem I. rozsudku, podporují výpovědi rodinných příslušníků, její matky [REDAKCE] st., dále výpovědi svědků [REDAKCE], [REDAKCE], ale i osob vně rodiny, svědků [REDAKCE] a [REDAKCE]. Její výpověď není v rozporu ani s výpověďmi z řad dívek, které navštěvovaly obžalovaného v jeho bydlišti a které se popisovaly způsob, kterým se vyjadřoval, jeho zájem o téma sexu, případně nevyjadřovaly k tomu, jak se obžalovaný v rodině choval. Z výpovědí svědků soud zjistil, že obžalovaný se v rodině choval dominantně, násilnický, manipulativně, rozděloval členy domácnosti podle oblíbenosti. O násilnickém jednání obžalovaného vůči vlastní manželce vypovídal i soused [REDAKCE]. Výpovědi jak manželky obžalovaného [REDAKCE], tak jeho bývalé přítelkyně [REDAKCE], jsou stran popisování soužití s obžalovaným, jeho násilnických sklonech a nevyzpytatelnému a impulsivnímu chování namířenému i vůči dětem, v naprosté shodě. To za situace, že si tyto ženy, které po převážnou dobu inkriminovaného jednání sdílely společnou domácnost, vzájemně si konkurovaly, jak bylo mj. zjištěno i z výpovědi poškozené [REDAKCE]. Obě ženy vypovídaly o atmosféře strachu, ponižování, fyzického napadání kvůli maličkostem, případně vyhrožování kontakty na vojáky. Obžalovaný byl ten, který rozhodoval o všem, vyžadoval naprostou kázeň, svůj vliv si neváhal upevňovat nejen psychickým, ale i fyzickým násilím, namířeným proti převážné většině členů domácnosti, snad s výjimkou nejmladších dětí. Ostatně jednání obžalovaného vůči dnes již bývalé manželce a bývalé přítelkyni je předmětem samostatného trestního stíhání. Tomuto jednání obžalovaného v rodině byla přítomna i poškozená [REDAKCE] a i ona byla objektem jeho jednání. Z otce měla od útlého dětství strach, jak potvrdila i svědkyně [REDAKCE]. Zároveň tyto důkazy nejsou v rozporu se závěry posudků znalce z oboru zdravotnictví, odvětví specializace klinická psychologie k osobám obou poškozených a znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie dospělých, dorostu a dětí, k osobě poškozené [REDAKCE]. Aktuální psychický stav poslední jmenované poškozené je možno zjišťovat dále ze zpráv ambulantičních psychiatrů a psychologů. Tyto zprávy korespondují se závěry znaleckých posudků a poznatky z nich zjištěné i prohlubují.
71. Naopak výpověď obžalovaného není podporována žádnými dalšími důkazy snad s výjimkou výpovědi svědkyně [REDAKCE]. Výpověď této svědkyně však byla poznamenána

evidentní snahou pomoci obžalovanému a svědkyně prožívala svoji výpověď před soudem velmi emocionálně, lze pouze spekulovat o důvodu, neboť svědkyně k dotazu soudu po poučení, kterého se jí na počátku výpovědi dostalo, neuvedla, že by měla k obžalovanému blízký vztah.

72. Výpověď poškozené [REDAKCE] pokud se týče jednání pod bodem II. rozsudku podporuje výpověď [REDAKCE], [REDAKCE] a zároveň tyto důkazy nejsou v rozporu se závěry posudku znalce z oboru zdravotnictví, odvětví specializace klinická psychologie k osobě této poškozené.
73. Obžalovaný od počátku trestního stíhání svou vinu popírá, celou situaci vysvětluje obavou dcery [REDAKCE] z jeho osoby, která se před ním stydí, kdy „rozehrála akci, kterou pak neměla pod kontrolou“. Dále obžalovaný uvedl, že k rozhodnutí dcery být u babičky přistoupil tvrdě, zároveň poukázal na problémy dcery ve škole. K dotazu soudu uvedl, že se po sexuální stránce cítí zcela zdravý, duševní problémy po absolvování vojenských misí v [REDAKCE] a [REDAKCE] nikdy neměl, naopak to byla čest a zvedlo mu to sebevědomí. Soud doplnil v tomto směru dokazování a zjistil, že obžalovaný byl propuštěn z Armády ČR pro diagnózu somatického typu, nikoliv pro psychické problémy. V souvislosti s hodnocením výpovědi obžalovaného je potřeba poukázat na jeho nestandardní osobnost, která se projevila v jeho vyjádřeních i u hlavního líčení.
74. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie, který na jeho osobu byl v přípravném řízení vypracován, vyplývá, že osobnost obžalovaného se ve svých kvalitách ocitá za hranicí širší normy, převažují u něj rysy impulsivní a histriónské, patrné jsou disociální projevy chování. Obžalovaný má zvýšená tendenci k impulsivním reakcím, problematická kontroluje afekt, navíc má sklon upoutávat pozornost dramatictější způsobem vystupování a uplatňovat kontrolu a moc ve vztazích. Systém jeho hodnot neodpovídá konvenčním sociálním normám. Ve svém prožívání je zaujat více sebou než druhými, což souvisí s tím, že na hlubší úrovni osobnosti bylo zjištěno negativní vnímání svého sebeobrazu. V zátěži je u něj zvýšená pravděpodobnost výskytu situací, ve kterých reaguje impulsivním a agresivním způsobem, kontrola agresivního afektu je slabá.
75. Při hodnocení jeho výpovědi soud nemohl přehlédnout závěr znalce, že obžalovaný má tendenci přizpůsobovat si realitu podle svých potřeb a interpretovat ji výrazně individualistickým způsobem, necítí být omezován konvencemi. Případné pocity viny externalizuje. Zároveň je při hodnocení jeho výpovědi zapotřebí přihlídnout k jeho procesnímu postavení. Ve světle všech důkazů provedených u hlavního líčení je jeho obhajoba velmi chabá. V rámci jeho obhajoby proklamovaná motivace pomsty nemá oporu v provedených důkazech. Obžalovaný se tak svojí výpovědí neúspěšně snaží vyvinut z trestní odpovědnosti.
76. Vina obžalovaného je však především zjišťována z podrobných výpovědí obou poškozených.
77. Soud v souladu s trestním řádem při zjišťování skutkového děje pokud se týče jednání obžalovaného pod bodem I. rozsudku vycházel zejména z výpovědi poškozené [REDAKCE]. Tato byla vyslechnuta po zahájení trestního stíhání po formální stránce v souladu s ustanovením § 102 tr. řádu jako osoba mladší osmnácti let. Její výslech se týkal okolností, jejichž ožívání z paměti by vzhledem k věku mohlo nepříznivě ovlivňovat její duševní a mravní vývoj. Výslechu byl kromě obhájce obžalovaného přítomen znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie, který později vypracovával znalecký posudek na poškozenou [REDAKCE], opatrovník poškozené a pracovnice orgánu sociálně-právní ochrany dětí. Podle ustanovení § 102 odst. 2 tr. řádu by osoba mladší osmnácti let v dalším řízení měla být vyslechnuta jen v nutných případech. Navíc je zvlášť zranitelnou obětí ve smyslu ustanovení § 2 odst. 4 zák. č. 45/2013 Sb. o obětech trestných činů a o změně některých zákonů. Výslech zvlášť zranitelné oběti by měl být proveden obzvláště pečlivě s tím, že už by neměl být

opakován. Výpovědi takového svědka je zapotřebí věnovat zvýšenou pozornost a přistupovat k jejímu provedení pečlivě, což se v tomto případě stalo.

78. Poškozená vypovídala v přípravném řízení velmi podrobně, celkem 2 hodiny a 11 minut. Její výpověď koresponduje s jejím mimoslovním vyjadřováním. Je vnitřně nerozporná a v čase konstantní. Obsahuje detaily bez tendence ke zveličování. Poškozená používá slovní vyjádření odpovídající jejímu věku, někdy i cituje obžalovaného, používá přímou řeč, což podporuje autentičnost jejího sdělení. Její výpověď neimponuje jako nacvičená nebo vnučená. Nebylo zjištěno, že by měla tendenci exhibovat mezi vrstevníky či v rámci rodiny. Poškozená je v některých okamžicích až příliš věcná, což však koresponduje s délkou doby, po kterou byla jednání obžalovaného vystavena a musela se psychicky adaptovat, aby mohla v rodině fungovat. To zvláště za situace, že její matka měla být obžalovaným hrubě fyzicky i psychicky napadána a nebyla jí v žádném případě oporou. Popis děje poškozenou v průběhu času je stabilní co do obsahu, obsahuje detaily a obsahově logicky navazujícími pasážemi a popisem odporu ke konání obžalovaného. Znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie nezjistil u této poškozené motiv mstivosti ve vztahu k obžalovanému nebo snahu na sebe upozornit. Tam, kde by mohla obžalovanému svojí výpovědí uškodit více, nevyužívá této možnosti, nijak jeho jednání nedramatizuje. Poškozená není zvýšeně sugestibilní, ovlivnění jinou osobou zjištěno nebylo. I z psychologického hlediska se jeví výpověď poškozené jako přesvědčivá, je doplněna emočními prožitky, které korespondují se slovním sdělením. V neposlední řadě je třeba zdůraznit, že pokud by si poškozená celou událost vymyslela, takovým svým tvrzením nic pro sebe nezískala. Rozvod obžalovaného s manželkou probíhal až poté, co byla věc oznámena, obžalovaný byl vzat do vazby, navíc v inkriminované době matka vůbec nepodporovala svoji dceru, věřila obžalovanému, pod jehož vlivem samozřejmě tehdy byla. Mstivý motiv nebyl prokázán ani u bývalé přítelkyně obžalovaného [REDAKCE], která z [REDAKCE] odešla již dříve. Poškozená tak hledala pomoc a řešení sama, podnikla kroky k opuštění traumatizujícího prostředí, když již začala být pro ni situace s řešením domnělého těhotenství psychicky neúnosná. Ani tehdy se však nechtěla svěřit s tím, čeho se na ní otec dopouští, k tomuto přistoupila až poté, co ji začal vyhrožovat do telefonu smrtí. Teprve poté po konzultaci s bývalou přítelkyní obžalovaného, za situace, kdy vztah k matce byl jednáním obžalovaného narušen, podala trestní oznámení, a následně se světila mateřské babičce, ke které se uchýlila, tedy osobám, které jí byly v té době emočně nejbližší. Používání slov a výrazů je adekvátní věku a schopnostem. Výpověď obsahuje autentická vyjádření, konkrétní sdělení, projevy nesouhlasu s jednáním obžalovaného i vlastní negativní emoční prožitky. Znalec psycholog u poškozené konstatoval, že uvádí i pozitivní vlastnosti obžalovaného. Její výpověď tak soud hodnotí jako věrohodnou.
79. Výpověď poškozené je dále podporována výpověďmi svědkyň [REDAKCE], rozené [REDAKCE], bývalé přítelkyně obžalovaného, babičky [REDAKCE], výpovědí své matky [REDAKCE], která již v přípravném řízení změnila výpověď ve prospěch dcery, kamarádky [REDAKCE], konec konců i výpovědí svědka [REDAKCE], bratrance obžalovaného, který potvrdil přítomnost poškozené [REDAKCE] v [REDAKCE], kde byla přítomna i jeho dcera, potvrdil, že v případě přespání poskytoval obžalovanému ložnici, což koresponduje s výpovědí poškozené.
80. V rámci dokazování se soud zaměřil na znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, kdy znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace pedopsychiatrie, původně označil problémy a potíže poškozené [REDAKCE] jako neurotické problémy, u hlavního líčení pak ale svá tvrzení upřesnil. Vysvětlil, jakým způsobem se řadí PTSD (posttraumatická stresová porucha) pod neurotické poruchy, zdůvodnil to i označením jednotlivé diagnózy, co se týče písmena i čísla. Navíc jeho znalecký posudek je podporován i pozdější lékařskou zprávou paní [REDAKCE], která byt' nevystupuje v této věci jako znalec, je jako

znalec zapsána v seznamu znalců. Tato lékařka dospěla ke stejnému závěru. Bude potom otázkou dalšího vývoje, v jaké formě se budou problémy a potíže psychického rázu u poškozené [REDAKCE] vyvíjet v budoucnu. Soud má soud k dispozici lékařskou zprávu ambulantního psychiatra, ke kterému v současné době poškozená dochází a který zmiňuje to, že by se u poškozené mohlo jednat i o disociativní poruchu, která se objevuje u lidí, kteří prožili závažná traumata, která nedokážou dosud zpracovat. Jejich potíže se projevují tím, že mají např. výpadek paměti, omezenou hybnost apod. S obdobnými potížemi byla poškozená hospitalizována, jak je zjišťováno ze sdělení její matky a zprávy dětského oddělení JIP Nemocnice [REDAKCE].

81. Matka poškozené vypověděla o emočních projevech své dcery poté, co se vracela s otcem z lesa, a které svědčily o jejím negativním prožívání. Nicméně si tenkrát nedokázala představit, že by byl obžalovaný jedním, za které stojí před soudem, schopen. O jednání obžalovaného vůči dceři, které je předmětem trestního řízení, nevěděla, vše si dala dohromady až v jeho průběhu.
82. Ve vztahu k [REDAKCE] byla prokázána ze strany obžalovaného pohrůžka násilí, a pohrůžka jiné těžké újmy, které jsou konkretizovány ve skutkové větě rozsudku, a to s cílem donutit ji k pohlavnímu styku. Z výpovědi poškozené vyplývá, že si byla velmi dobře vědoma, že obžalovaný tzv. „nejde pro ránu daleko“ a také mu věřila, že by se jí všichni posmívali a že by se otočili proti ní. Z její výpovědi je možno citovat: *řekl jí ať je ticho, nebo že uvidí, tím myslel, že by jí dal facku nebo ránu, bála se ho hodně. On tohle vždycky říkal, než dal ránu... Křičela, že jí to bolí, otec jí říkal, ať už drží hubu, že to bude dobrý. Křičela „au, bolí mě to, proč, ať tobo nechá, že nechci. Ale on se neptal“. Neměla ani jak utéct... V té době jí vybrožoval, že jestli to řekne matce, že zkaží manželství. Věděl, že nechce přijít o matku a o sourozence. Řekl jí, že snad nechce rozbít rodinu, ona mu to potvrdila, řekl, že to zůstane jen mezi nimi... Vždycky „na ní nastoupil, neptal se a prostě šel“... Vyžadoval pohlavní styk, i když se léčila s cystami a měla menstruaci... Pro případ, že by se někomu svěřila, říkal „no podívej, jak by na tebe koukali“.* Obžalovaný opakovaně své dceři zdůrazňoval, co by jí čekalo v případě oznámení jeho jednání, že by byla vystavena posměchu a zejména, že by ztratila a rozbila rodinu, na které ona velmi lpěla. V době, kdy probíhalo vyšetřování a poškozené mělo být doporučeno, aby se nestýkala s rodinou včetně svých sourozenců, ona jim koupila dárky a dala jim je na parapet okna. Obžalovaný si byl zřejmě této sounáležitosti s dalšími dětmi vědom, v poškozené toto tvrzení otce vyvolávalo velkou tenzi. Situace pro poškozenou začala být nesnesitelná poté, co se jí nedostavila menstruace, žila ve strachu z domnělého těhotenství. O neúnosnosti situace ji utvrdily i reakce obou rodičů, poté, co jim tuto skutečnost sdělila a matce sdělila, že otcem dítěte by byl její vlastní otec.
83. Bylo jednoznačně prokázáno, že k pohlavním stykům mezi obžalovaným a jeho dcerou [REDAKCE] v drtivé míře docházelo formou soulože, a to v mimořádně velkém počtu. Tvrzení poškozené v tomto směru koresponduje i s jinými důkazy v této trestní věci provedenými, jako je výpověď [REDAKCE] starší, o počtu sexuálních styků, přítelkyně obžalovaného [REDAKCE], dříve [REDAKCE], která s nimi žila po několik let ve společné domácnosti a s obžalovaným měla také pravidelné sexuální styky. Konec konců toto zjištění koresponduje i s archívem obžalovaného, který vypovídá o jeho sexuální apetenci. Nejednalo se o ojedinělé pohlavní styky. Intenzita sexuální apetence obžalovaného byla zjištěna i znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie MUDr. Jaroslavem Zvěřinou.
84. Jednání obžalovaného výlučně zasáhlo dítě, dospívající dívku, a to nikoliv jednorázovým aktem. Obžalovaný zneužil možnost vychovávat a mít vliv nad poškozenou, věděl kolik je jí let, přesto svým jednáním chtěl uspokojit svůj sexuální pud. Věděl, že jedná protiprávně, přesto v takovém jednání pokračoval po dobu více jak čtyř let, nedbaje přitom i na zdravotní gynekologické problémy poškozené nebo menstruaci.
85. Dítětem ve smyslu § 126 tr. zákoníku se rozumí osoba mladší 18 let, poškozená [REDAKCE] byla v počátcích inkriminovaného jednání vlastního otce dokonce dítětem mladším 15 let.

86. Dítě je objektem zvláštní ochrany, kterou mu garantují mnohé mezinárodní úmluvy, kterými je Česká republika vázána, a kterou mu mj. garantuje článek 32 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Je zjevné, že i trestní zákon ve svých ustanoveních garantoval zvýšenou trestně právní ochranu dětí, jako osob dosud tělesně, duševně a rozumově nevypělých, a proto přísněji reaguje a trestá společensky škodlivé projevy a zásahy do integrity dětí, včetně zásahu do jejich sexuální sféry. V dané trestní věci není sporu o vědomosti obžalovaného o věku poškozené [REDAKCE], neboť obžalovaný je její biologický otec.
87. Zájmem každé společnosti je chránit a bránit slabší jedince. Proto je trestním zákoníkem ve zvýšené míře poskytována ochrana dětem, tedy osobám mladším 18 let tak, aby nebyl narušen jejich řádný vývoj. Do toho zájmu obžalovaný negativně zasáhl. Ochrana dětí je kromě trestního zákoníku a Listiny základních práv a svobod dále garantována zák. č. 45/2013 Sb. o obětech trestných činů a o změně některých zákonů, které označuje dítě, tedy osobu mladší 18 let a oběť trestného činu proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti za zvlášť zranitelnou oběť ve smyslu § 2 odst. 4 tohoto zákona.
88. Také ustanovení občanského zákoníku chrání zájmy dítěte definované v jeho části druhé. Podle § 855 odst. 2 o. z. účelem povinností a práv k dítěti je zajištění morálního a hmotného prospěchu dítěte. Podle § 858 o.z. rodičovská odpovědnost zahrnuje povinnosti a práva rodičů, která mimo jiné spočívají v péči o dítě, zahrnující zejména péči o jeho zdraví, jeho tělesný, citový, rozumový a mravní vývoj, v ochraně dítěte; vzniká narozením dítěte a zaniká, jakmile dítě nabude plné svéprávnosti. Podle § 875 odst. 1 o.z. rodičovskou odpovědnost vykonávají rodiče v souladu se zájmy dítěte. Podle § 883 o.z. rodiče a dítě si jsou povinni pomoci, podporou a ohledem na svou důstojnost. Podle § 884 odst.1 o.z. rodiče mají rozhodující úlohu ve výchově dítěte. Rodiče mají být všestranně příkladem svým dětem, zejména pokud se jedná o způsob života a chování v rodině. Podle odst. 2 tohoto ustanovení výchovné prostředky lze použít pouze v podobě a míře, která je přiměřená okolnostem, neohrožuje zdraví dítěte ani jeho rozvoj a nedotýká se lidské důstojnosti dítěte. Všechna tato ustanovení obžalovaný vůči své vlastní dceři závažným způsobem porušil, když ji předčasně sexualizoval a po dobu několik let s ní pravidelně souložil.
89. Z dokazování vyplynulo, že obžalovaný praktikoval vůči své dceři v počátcích svých kontaktů sexuální aktivity, které jsou popsány ve skutkové větě rozsudku. Teprve později přistoupil k sexuálním stykům formou soulože, a to ještě v době, kdy poškozené nebylo 15 let. Přitom využil velkého strachu poškozené ze své osoby a její závislosti na zbytku rodiny. Jednání obžalovaného specifikované v bodě I. rozsudku výlučně zasáhlo právě dítě, a to i v privilegované kategorii mladší 15 let, později mladší 18 let, nejednalo se o útoky ojedinělé, ale naopak časté, v průběhu několika let, navíc páchané vůči vlastní dceři. Obžalovaný je osobou, která jedná impulsivně, snadno podléhá popudům, jsou přítomny disociální projevy chování. Obžalovaný je hédonisticky nastavený, klade důraz na vlastní potřeby a zájmy, bez potřebného odkladu a ohledu na okolí. Kontrola agresivního afektu je u něj slabá. Ani psychologického hlediska však nelze akceptovat, že člověk je pouze obětí své vlastní sexuality.
90. Objektem trestného činu znásilnění podle § 185 tr. zákoníku je právo člověka na svobodné rozhodování o pohlavním životě.
91. Pohlavním stykem je jakýkoli způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby stejného či odlišného pohlaví, pohlavní styk lze pojmově vymezit širokým okruhem praktik počínaje souloží (spojením pohlavních orgánů muže a ženy, přičemž postačí, že došlo i jen k částečnému zasunutí pohlavního údu muže do pochvy ženy, nemusí dojít ani k porušení panenské blány), či jinými pohlavními styky provedenými způsobem srovnatelným se souloží, zejména orální, anální pohlavní styk, zasouvání prstů nebo jiných předmětů do pochvy, konečníku, osahávání genitálií ženy či

muže, prsou apod. Jednání pak musí směřovat k pohlavnímu uspokojení pachatele a nezáleží na tom, zda k němu dojde či nikoli.

92. Předmětem útoku tohoto trestného činu je kterýkoli člověk. Nezávisí na věku znásilňované osoby, a proto předmětem útoku může být i dítě mladší 15 let, což vyplývá i z okolností podmiňujících použití vyšší trestní sazby podle § 185 odst. 3 písm. a).
93. Za násilí se ve smyslu § 185 odst. 1 alinea 1 podle soudní praxe považuje použití fyzické síly ze strany pachatele za účelem překonání nebo zamezení vážně míněného odporu znásilňované osoby a dosažení pohlavního styku proti její vůli. V případě odst. 1 alinea 1 pachatelovo násilné jednání směřuje k vykonání pohlavního styku. Pro naplnění této skutkové podstaty není rozhodné, zda dojde k vykonání soulože, protože postačí jakékoli jednání považované za pohlavní styk.
94. Pohrůzkou násilí se rozumí jak pohrůzka bezprostředního násilí, tak i pohrůzka násilí, které má být vykonáno nikoli ihned, ale teprve v bližší nebo vzdálenější budoucnosti. Při srovnání s pohrůzkou bezprostředního násilí je tedy pohrůzka násilí širší, neboť může obsahovat hrozbu, že násilí bude použito s odstupem času. U trestného činu znásilnění postačí k naplnění skutkové podstaty pohrůzka násilí nikoli bezprostředního.
95. Poškozená [REDAKCE] se podrobovala dříve proneseným pohrůzkám obžalovaného, a tyto již ani nemusely být opakovány. Poškozená se z obavy z uskutečnění pohrůzky násilím nebo pohrůzky jiné těžké újmy sexuálně ofenzivnímu jednání svého vlastního otce, neboť znala jeho agresivitu svého otce, projevovanou nejen vůči ní, ale i vůči ostatním rodinným příslušníkům, měla z něj od útlého dětství strach. Ze strany obžalovaného šlo o takovou pohrůzku, z níž by bylo patrné, že násilí bude použito, nepodrobí-li se poškozená vůli obžalovaného.
96. Pohrůzka jiné těžké újmy ze strany obžalovaného vůči [REDAKCE] spočívala v pohrůzce rozvratu rodinného života. Co to pro poškozenou znamenalo, bylo rozebráno již výše v textu. Při posuzování, zda jde o jinou těžkou újmu, soud přihlížel k osobním poměrům poškozené, v počátku jednání obžalovaného teprve třináctileté dívce, která byla svědkem toho, jak se prakticky všichni rodinní příslušníci podrobovali vůli obžalovaného, který si neváhal svoji autoritu upevňovat i násilím.
97. Donucením jiného k pohlavnímu styku se rozumí překonání jeho vážně míněného odporu nebo jeho podlehnutí při seznání beznadějnosti kladení odporu, s ohledem na to, že mu pachatel za použití pohrůzky násilí nebo pohrůzky jiné těžké újmy nedal žádnou možnost odpor projevit. Výsledkem pohrůzky násilí nebo jiné těžké újmy je, že taková osoba po vyjádření vážně míněného nesouhlasu a projeveném odporu upustí od dalšího vzdoru pro svoji vyčerpanost, zřejmou beznadějnost nebo z odůvodněného strachu, že pachatel svou pohrůzku násilí nebo jiné těžké újmy uskuteční. Tak tomu bylo i v případě jednání obžalovaného vůči dceři [REDAKCE]. Ta podrobně popsala první sexuálně motivované zkušenosti s otcem a svoje projevy odporu. Postupem času s četností ataků vůči sobě z jeho strany rezignovala a jednání otce se podrobovala, byť se snažila eliminovat vytváření podmínek, které k pohlavním stykům s obžalovaným vedly, např. snahou vymanit se z nutnosti jezdit s otcem do lesa, kde byly pohlavní styky nejčastější. Ze strany poškozené se tak jednalo o tzv. naučenou bezmocnost.
98. Jednání obžalovaného v bodě I. rozsudku bylo tak v rozsudku právně kvalifikováno na rozdíl od obžaloby i podle ustanovení § 185 odst. 3 písm. c) tr. zákoníku, tedy způsobení těžké újmy na zdraví. Ze znaleckého posudku znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie dospělých, dorostu a dětí PhDr. ThDr. MUDr. Maxmiliána Kašparů, PhD., a z výpovědi znalce u hlavního líčení bylo zjištěno, že nezletilá [REDAKCE] v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného v důsledku sexuální a psychické traumatizace začala trpět neurotickými a úzkostnými projevy, které vyústily v diagnózu posttraumatické stresové poruchy (PTSD). V současné době

užívá poškozená antidepresiva a léky na potlačení projevů úzkosti. Léčba potíží může být dlouhodobá, a to jak farmakologická, tak psychoterapeutická. Dle aktuálního klinického obrazu vyjádřil znalec hloubku traumatizace poškozené na stupnici 1 až 10 stupněm 6 až 8, když stupeň 10 je nejzávažnější. Jedná o poruchu, která vážným způsobem zasahuje do duševního zdraví nezletilé. Za této situace soud hodnotí následek jednání obžalovaného u jednání popsaného v bodě I. rozsudku jako delší dobu trvající poruchu zdraví ve smyslu § 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku. Svým jednáním tak obžalovaný způsobil poškozené těžkou újmu na zdraví. Tento následek je v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného. Dlouhodobě a opakovaně docházelo ze strany obžalovaného k sexuálním atakům vůči vlastní dceři, tedy od osoby, která má být zdrojem klidu a bezpečí, zdrojem zprostředkování vidění světa dospívajícímu dítěti. Šlo o opakovanou a dlouhodobou traumatizaci klíčovou osobou života dívky. PTSD je duševní porucha ve smyslu mezinárodní klasifikace nemocí. Tato porucha dlouhodobě poškozenou omezuje v kvalitě života. Poškození lze hodnotit jako těžké, přinášející mnohdy i celoživotní komplikace zejména v emoční oblasti. Konkrétní projevy této duševní poruchy u poškozené jsou pak podrobně zachyceny ve znaleckém posudku a ve výpovědi znalce, případně ve výpovědi samotné poškozené, případně její matky a mateřské babičky, jež jsou součástí trestního spisu, jsou popsány v nálezkové části rozsudku, a není účelem je znovu na tomto místě podrobně opakovat. Soud na ně tímto odkazuje.

99. Soud oproti podané obžalobě především upřesnil charakter jednotlivých sexuálních kontaktů obžalovaného s poškozenou zjištěných bez důvodných pochybností, upřesnil postavení obžalovaného jako výchovné autority v rodině ve vztahu k poškozené a věnoval se následkům jeho jednání.
100. Obžalovaný tedy svým jednáním zasáhl výrazně do práva člověka rozhodovat o svém pohlavním životě. Dále zasáhl i zájem společnosti na eliminaci sexuálních styků mezi příbuznými v pokolení přímém, neboť zásada zakazující styky mezi nejbližšími příbuznými je založena na zkušenosti, že potomstvo z blízkého příbuzenství bývá ohroženo degenerací. Obžalovaný konečně výrazně zasáhl i do zájmu na řádném výkonu péče o nezletilé, jež přísluší osobám, které ji podle zákona vůči dítěti vykonávají, tj. rodičům. Objektem trestného činu ohrožování výchovy dítěte je zájem na řádné výchově dětí, která má být vedena v souladu se zásadami morálky občanské společnosti tak, aby byl zaručen jejich řádný rozumový, mravní a citový vývoj. Obžalovaný svou dceru předčasně sexualizoval a tím narušil její hodnotový systém. Svým jednáním úmyslně ohrozil citový a mravní vývoj vlastního dítěte tím, že závažným způsobem porušil jinou svou důležitou povinnost vyplývající z rodičovské odpovědnosti. U poškozené se v budoucnu mohou při zpracování těchto událostí projevit problémy v partnerských vztazích. Nepřípustnému jednání obžalovaného byla poškozená vystavena po dobu více jak čtyř let, když ataky vůči ní nebyly nahodilé, ale pravidelně se opakující.
101. Zjištěný skutkový stav soud v bodě I. rozsudku tak právně kvalifikoval jako pokračující zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b), odst. 3 písm. a), písm. c) tr. zákoníku v jednočinném souběhu s pokračujícími přečiny soulože mezi příbuznými podle § 188 tr. zákoníku a ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b) tr. zákoníku.
102. Jednání obžalovaného popsané pod bodem I. rozsudku splňuje podmínky ustanovení § 116 tr. zákoníku o pokračování v trestném činu, když pokračováním se rozumí takové jednání, jehož jednotlivé dílčí útoky vedené jednotným záměrem naplňují, byť i v souhrnu, skutkovou podstatu stejného trestného činu, jsou splněny stejným nebo podobným způsobem provedení a blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku.
103. Zvlášť závažného pokračujícího zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b), odst. 3 písm. a), písm. c) tr. zákoníku se dopustí ten, kdo jiného mj. pohrůžkou násilí nebo

pohrůžkou jiné těžké újmy donutí k pohlavnímu styku, takového jednání se dopustí souloží, spáchá-li takový čin na dítěti mladším patnácti, resp. osmnácti let, a způsobí-li takovým činem těžkou újmu na zdraví.

104. Přečinu soulože mezi příbuznými podle § 188 trestního zákoníku se dopustí ten, kdo vykonal soulož s příbuzným v pokolení přímém. Obžalovaný si byl velmi dobře vědom, že souloží se svou biologickou dcerou.
105. Přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku se dopustí ten, kdo úmyslně ohrozil rozumový, citový nebo mravní vývoj dítěte tím, že mu umožnil vést nemravný život a pokračoval v páchání takového činu po delší dobu. Vzhledem k tomu, že jednání trvalo po delší dobu několika let, je zcela na místě použít i kvalifikovanou skutkovou podstatu tohoto přečinu, když obžalovaný jednáním popsaným ve skutkové větě rozsudku pod bodem I. bezpochyby velmi a intenzivně zasáhl do mravního, citového, ale i rozumového vývoje dcery, neboť byl osobou, která ji měla zprostředkovávat vidění světa podobu dětství a dospívání, ochraňovat ji a zároveň ji poskytovat psychické základy pro pozdější zvládnutí života v dospělosti. Obžalovaný se však namísto toho vůči poškozené dopouštěl násilného trestného činu.
106. Mezi jednáním obžalovaného a jeho následky je příčinná souvislost.
107. Dále soud zkoumal subjektivní stránku trestného činu.
108. Podle § 15 odst. 1 tr. zákoníku trestný čin je spáchán úmyslně, jestliže pachatel
109. a) chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem (úmysl přímý), nebo
110. b) věděl, že svým jednáním může takové porušení nebo ohrožení způsobit, a pro případ, že je způsobí, byl s tím srozuměn (úmysl nepřímý, eventuální).
111. Srozuměním ve smyslu § 15 odst. 2 tr. zákoníku se rozumí i smíření pachatele s tím, že způsobem uvedeným v trestním zákoně může porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem. Srozumění pachatele u nepřímého úmyslu vyjadřuje jeho aktivní volní vztah ke způsobení následku relevantního pro trestní právo, jímž je míněna vůle, jež se projevila navenek, tj. chováním pachatele. Způsobení takového následku sice není přímým cílem pachatele, ani nevyhnutelným prostředkem, přitom je však pachatel srozuměn s tím, že realizace tohoto cíle předpokládá způsobení následku významného pro trestní právo. I když jde o následek pachatelem nechtěný, je s takovým následkem srozuměn. Na takové srozumění se usuzuje z toho, že pachatel nepočítal s žádnou konkrétní okolností, která by mohla zabránit následku, který si představoval jako možný, a to ať už by šlo o jeho vlastní zásah, nebo o zásah někoho jiného.
112. Formu zavinění soud spatřuje u zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Obžalovaný vědomě jednal pod pohrůžkou násilí nebo jiné těžké újmy, velmi dobře znal věk poškozené, neboť se jednalo o jeho vlastní dceru, a velmi dobře si byl také vědom toho, že jeho jednání spočívající v souložích je krajně nežádoucí, neboť poškozenou vždy upozorňoval na to, aby „o tom nikomu neříkala“. Ve vztahu k právní kvalifikaci § 185 odst. 3 písm. c) tr. zákoníku pak soud podotýká, že postačí k této okolnosti podmiňující použití vyšší trestní sazby i zavinění nedbalostní.
113. Podle § 17 písm. a) tr. zákoníku, se k okolnosti, která podmiňuje použití vyšší trestní sazby s přihlédne, pokud jde o těžší následek, i tehdy, zavinil-li jej pachatel z nedbalosti, vyjímaje případy, že trestní zákon vyžaduje i zde zavinění úmyslné. Podle § 17 písm. b) tr. zákoníku jde-li o jinou skutečnost, i tehdy, jestliže o ní pachatel nevěděl, ač o ní vzhledem k okolnostem a k svým

osobním poměrům vědět měl a mohl, vyjímaje případy, kdy trestní zákon vyžaduje, aby o ní pachatel věděl.

114. Pokud se týče přečinu soulože mezi příbuznými podle § 188 trestního zákoníku formu zavinění soud spatřuje v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.
115. Ve vztahu k přečinu ohrožování výchovy dítěte § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku formu zavinění soud spatřuje minimálně v úmyslu nepřímém podle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku. Ve vztahu ke znaku kvalifikované skutkové podstaty podle § 201 odst. 3 tr. zákoníku postačí zavinění nedbalostní.
116. Pokud se týče skutku specifikovaném pod bodem II. rozsudku, výpověď poškozené [REDAKCE] je poznamenána pochopitelně skutečností, že svědkyně požila ve větším množství alkohol, na který nebyla v tomto množství zvyklá a na určitou část děje má výpadek paměti. Týká se to okolností, jak přesně probíhala oslava, kdy přesně se jí udělalo špatně, od kdy má výpadek paměti, a kdo ji ukládal do postele. Její výpověď není tak podrobná jako výpověď poškozené [REDAKCE], ostatně se jednalo o jednorázový akt, nicméně důležité okolnosti z hlediska naplnění skutkové podstaty žalovaného trestného činu popsala. Vypověděla, že ke skutku došlo nad ránem a také popsala, čeho se na ní měl obžalovaný dopouštět a z jakých důvodů se nebránila, resp. nebyla schopna projevit odpor. To ostatně odpovídá i jejímu osobnostnímu nastavení či projevoování emocí, tak jak se projevovala před soudem u hlavního líčení. Jednoznačně také vypověděla, a to jak v přípravném řízení, tak i v řízení před soudem, že se probudila až poté, co na ní obžalovaný ležel a vykonával soulož, což je klasický případ bezbrannosti ve smyslu trestního zákona. Jednoznačně uvedla, že se tak stalo v reálu, nic se jí nezdálo. To ostatně koresponduje i se sdělením svědkyně [REDAKCE]. Její výpověď soud hodnotí jako věrohodnou. I ona by případnou nepravdivou informací vůči obžalovanému nic nezískala.
117. Za bezbrannost ve smyslu ust. § 185 odst. 1 alinea první tr. zákoníku se považuje takový stav oběti, ve kterém není vzhledem k okolnostem schopna projevit svoji vůli, pokud jde o pohlavní styk s pachatelem, příp. není vůbec schopna klást odpor jeho konání. Jedná se především o stav bezvědomí v důsledku mdloby, spánku, požití návykových látek, nebo duševní choroby či poruchy. Poškozený subjekt nemá možnost, schopnost nebo způsobilost se vůči takovému jednání ohradit, přičemž uvedená skutečnost nevyplyvá z věku takové osoby. Tak tomu bylo i u poškozené [REDAKCE], která v době, kdy s ní obžalovaný počal souložit, spala. Navíc obžalovaný věděl, že předtím v krátké době požila větší množství tvrdého alkoholu, který jí ostatně sám naléval. Poškozená v důsledku v krátké době větší množství požitého alkoholu zvracela a byla malátná. Stav poškozené prakticky znemožňoval možnost projevit svou vůli. Obžalovaný si musel být vědom i křehké tělesné konstituce této dívky, která byla zřejmá soudu i z pozorování její vizáže u hlavního líčení. Soud posoudil stav poškozené v době, kdy ji obžalovaný sexuálně atakoval, jako bezbrannost, a to zejména v počátku uskutečněné soulože. Na druhé straně se nepodařilo prokázat, že by obžalovaný naléval alkohol poškozené již za účelem budoucího uskutečnění pohlavního styku s ní, což by bylo možno v souladu s komentářem k ustanovení § 185 tr. zákoníku právně kvalifikovat jako násilí ve smyslu aliney první odst. 1 tohoto ustanovení. Bylo ale prokázáno, že obžalovaný minimálně využil aktuálního stavu poškozené k souloži, kdy předpokládal minimalizování odporu. Obžalovaný tak jednáním popsáním v bodě II. rozsudku zneužil bezbrannosti jiného k pohlavnímu styku, čin spáchal souloží a na dítěti.
118. Jednání pod bodem II. tak obžalovaný naplnil beze zbytku znaky zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea druhá, odst. 2 písm. a), písm. b) tr. zákoníku, když došlo k pohlavnímu styku formou soulože a na dítěti. Dítě je ve smyslu trestního zákoníku osoba mladší 18 let.

119. Taktéž ve vztahu k věku poškozené [REDACTED] bylo dokazováním zjištěno, že obžalovaný věděl, že tato kamarádka jeho dcery navštěvuje stejný ročník, a byl tak minimálně srozuměn s tím, že se jedná v srpnu 2016 o osobu mladší minimálně osmnácti let. Soud odkazuje na definici dítěte ve smyslu ustanovení § 126 tr. zákoníku v textu shora. I tímto jednáním obžalovaný zasáhl do práva člověka rozhodovat o svém pohlavním životě.
120. Zjištěný skutkový stav v bodě II. rozsudku soud právně kvalifikoval jako zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, alinea 2, odst. 2 písm. a), písm. b), tr. zákoníku. Tohoto zločinu se dopustí ten, kdo zneužije bezbrannosti jiného k pohlavnímu styku, čin spáchá souloží a na dítěti (mladším osmnácti let). Jednání obžalovaného pak zasáhlo dítě mladší osmnácti let pouze několik měsíců po dovršení patnácti let poškozené, kdy obžalovaný využil spánku [REDACTED] a její indispozici po požití většího množství alkoholu, který jí sám naléval. Jednalo o jednorázový akt soulože s poškozenou.
121. Formu zavinění soud v tomto případě spatřuje minimálně v úmyslu nepřímém podle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, neboť obžalovaný minimálně byl srozuměn s tím, že soulož inicioval ve spánku poškozené a zároveň věděl, že svědkyně je osoba mladší osmnácti let.
122. Obžalovaný tak jedním popsáním v bodech I. a II. rozsudku naplnil znaky skutkových podstat čtyř úmyslných trestných činů.
123. **Trest.**
124. Při úvahách o výměře a druhu trestu soud vycházel z ustanovení § 37 až 39 tr. zákoníku. Přihlédl k povaze a závažnosti spáchaných trestných činů, k osobním, rodinným, majetkovým poměrům obžalovaného a k jeho dosavadnímu způsobu života, k možnosti jeho nápravy. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl proveden, osobou pachatele, mírou zavinění či pohnutkou, záměrem a cílem. Při ukládání trestní sankce přihlédl k právem chráněnému zájmu poškozených trestným činem a respektoval ustanovení o tom, že nesmí být uložena trestní sankce pro pachatele citelnější tam, kde postačí uložení trestní sankce pachatele méně postihující.
125. Soud také přihlédl k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem podle § 41 až 42 tr. zákoníku.
126. Obžalovanému v podstatě polehčuje pouze jeho dosavadní bezúhonnost. Naopak mu přitěžuje skutečnost, že trestné činnosti se dopouštěl v případě jednání pod bodem I. po delší dobu v drtivé většině případů opakovanou dokonanou souloží s vlastní dcerou. Zásah do osobní integrity vlastní dcery [REDACTED] byl intenzivní, poškozené se navracejí vzpomínky na trauma ve formě nočních můr a flashbacků, jsou přítomny potíže se soustředěním, které vedly i ke změně studia ze střední školy na učební obor, stav poškozené bude vyžadovat dlouhodobou léčebnou terapii, které se podrobuje. Jednáním popsáním pod bodem II. rozsudku obžalovaný pak zasáhl i další dívku, v inkriminované době pouze ve věku 15 let., neváhal s naléváním alkoholu této nezletilé kamarádce své dcery a později využil účinků alkoholu na její osobu k vlastním sexuálním zájmům. Trestná činnost obžalovaného vykazuje vysokou společenskou škodlivost. Zájmem každé společnosti je chránit a bránit slabší jedince, kdy trestním zákoníkem je poskytována taková ochrana ve zvýšené míře dětem, tedy osobám mladším 18 let, resp. mladším 15 let, tak aby nebyl narušen jejich řádný vývoj.
127. Obžalovaný spáchal čtyři úmyslné trestné činy. Nejprísněji je z nich sankcionován zvlášť závažný zločin znásilnění s trestní sazbou v odst. 3 v rozpětí 5 až 12 let. Nelze mu přičíst polehčující okolnost doznání, obžalovaný nemá na svoji trestnou činnost namířenou vůči vlastnímu dítěti a dalšímu dítěti mladšímu 18 let kritický náhled. Přitěžuje mu míra zavinění, která je zjišťována

u zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b), odst. 3 písm. a), písm. c) trestního zákoníku a přečinu soulože mezi příbuznými podle § 188 trestního zákoníku ve formě úmyslu přímého podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.

128. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie bylo zjištěno, že obžalovaný je plně trestně odpovědný, jeho rozpoznávací schopnosti v době činu byly plně zachovalé, právě tak jako jeho schopnosti ovládat své jednání vůlí. Netrpí žádnou duševní poruchou nebo chorobou. Hypersexualita zjištěná u obžalovaného není nemoc, deviace, ale pouze vyjadřuje intenzitu sexuální motivace obžalovaného. Obžalovaný dal tak v rámci inkriminovaného jednání volný průchod své nadprůměrné sexuální apetenci, a je za své jednání plně trestně odpovědný.
129. Obžalovanému byl ukládán trest odnětí svobody v trestní sazbě ustanovení § 185 odst. 3 tr. zákoníku, tedy od pěti do dvanácti let. Trest byl ukládán podle pravidel ustanovení § 43 odst. 1 tr. zákoníku jako úhrnný.
130. Obžalovanému byl s přihlédnutím ke všem shora rozvedeným okolnostem uložen trest odnětí svobody mírně pod jednou polovinou zákonných možností, konkrétně ve výměře osmi let. Uložený trest je s ohledem na svou výměru ze zákona nepodmíněný. Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku soud obžalovaného pro výkon trestu zařadil do věznice s ostrahou, neboť nemá za to, že by bylo nutno obžalovaného zařadit do jiného typu věznice, tedy věznice se zvýšenou ostrahou. V rámci výkonu trestu pak dochází k vnitřní diferenciaci.
131. Vzhledem k tomu, že u obžalovaného nebyla zjištěna žádná deviace, soud neukládal ochranné opatření ve smyslu ochranného sexuologického léčení.

132. Nemajetková újma.

133. Poškozená [REDAKCE] ml. se prostřednictvím svého opatrovníka připojila s nárokem na náhradu nemajetkové újmy ve výši 1 000 000 Kč. Poškozená [REDAKCE] se prostřednictvím svého zmocněnce připojila s nárokem na náhradu nemajetkové újmy ve výši 100 000 Kč.
134. Soukromé právo, konkrétně v ustanovení § 3 odst. 1 o.z. chrání důstojnost a svobodu člověka i jeho přirozené právo brát se o vlastní štěstí.
135. Podle § 3 odst. 2 písm. a), písm. c) o.z. soukromé právo spočívá zejména na zásadách, že každý má právo na ochranu svého života a zdraví, jakož i svobody, cti, důstojnosti a soukromí, nikdo nesmí pro nedostatek věku, rozumu nebo pro závislost svého postavení utrpět nedůvodnou újmu.
136. Podle § 81 odst. 1 o.z. je chráněna osobnost člověka včetně všech jeho přirozených práv. Každý je povinen ctít svobodné rozhodnutí člověka žít podle svého.
137. Podle § 81 odst. 2 o.z. ochrany požívají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projev osobní povahy.
138. Podle § 858 o.z. rodičovská odpovědnost zahrnuje povinnosti a práva rodičů, která spočívají v péči o dítě, zahrnující zejména péči o jeho zdraví, jeho tělesný, citový, rozumový a mravní vývoj, v ochraně dítěte, v udržování osobního styku s dítětem, v zajišťování jeho výchovy a vzdělání, v určení místa jeho bydliště, v jeho zastupování a spravování jeho jmění; vzniká narozením dítěte a zaniká, jakmile dítě nabude plné svéprávnosti.
139. Podle § 855 odst. 2 o.z. účelem povinností a práv k dítěti je zajištění morálního a hmotného prospěchu dítěte.

140. Podle § 2951 odst. 2 o.z. se nemajetková újma odčiní přiměřeným zadostiučiněním. Zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy.
141. Podle § 2956 o.z. vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy.
142. Podle § 2957 o.z. způsob a výše přiměřeného zadostiučinění musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. Jimi jsou úmyslné způsobení újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohružky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci, násobením účinků zásahu jeho uváděním ve veřejnou známost, nebo v důsledku diskriminace poškozeného se zřetelem na jeho pohlaví, zdravotní stav, etnický původ, víru nebo i jiné obdobně závažné důvody. Vezme se rovněž v úvahu obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví, pokud takovou obavou hrozba nebo jiná příčina vyvolala.
143. Podle § 2959 o.z. při usmrcení nebo zvláště závažném ublížení na zdraví odčiní škůdce duševní útrapy manželu, rodiči, dítěti nebo jiné osobě blízké peněžitou náhradou vyvažující plně jejich utrpení. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti.
144. Z těchto ustanovení je zřejmé, že nikdo nemá právo zasáhnout do tělesné integrity člověka, tím spíše dítěte mladšího patnácti let, resp. mladšího osmnácti let do jeho práva na ochranu před předčasnými zkušenostmi s různými formami pohlavního styku, které by mohly narušit jak jeho mravní, tak tělesný vývoj. To však obžalovaný učinil. Poškozeným se dosud nedostalo žádného zadostiučinění, vyjma toho, že obžalovaný byl dosud nepravomocně odsouzen k citelnějšímu nepodmíněnému trestu odnětí svobody, což je významná složka satisfakce ve smyslu § 2951 odst. 2 o.z.
145. Obžalovaný způsobil újmu oběma poškozeným úmyslně, Obě poškozené jsou zvláště zranitelnými oběťmi ve smyslu § 2 odst. 4 písm. a) zák. č. 45/2013 Sb. o obětech trestných činů. Nemajetková újma byla oběma poškozeným způsobena v souvislosti s neoprávněným zásahem ze strany obžalovaného do jejího široce definovaného práva na ochranu soukromého života, tedy zejména do práva na ochranu svobody, cti, důstojnosti a soukromí.
146. V případě poškozené ██████████ se jednalo o vlastní dceru, a sexuálně ofenzivního jednání se vůči ní dopouštěl po delší dobu. U této poškozené nelze vyloučit do budoucna následky jednání obžalovaného v podobě narušeného prožívání ať už na vědomé či nevědomé úrovni. Není pochyb o tom, že zásah obžalovaného do intimní sféry poškozené, vlastní dcery, nebyl ojedinělý, tato byla navíc kromě primární újmy vystavena sekundární traumatizaci, tedy nepříjemnostem výsledku a opakovaného sdělování prožitého, a to ať před znalcem, policií, vyšetřovatelem nebo před orgány sociálně-právní ochrany dětí. Poškozená žádným způsobem nepřispěla k jednání obžalovaného, spoluzavinění zjištěno nebylo. Jednání obžalovaného mělo sekundárně dopad i na její vztah s matkou, byť se tento vztah v průběhu trestního řízení začal upravovat. Nelze odhlédnout od zjištění znalce psychologa, že jsou u poškozené patrné sebepochybnosti, nejisté sebepojetí, přetrvávají u ní negativní emoce. Na podkladě prožívaných okolností se u ní rozvinuly neurotické úzkostné příznaky znalcem psychiatrem diagnostikované jako PTSD. V budoucnu se pravděpodobně projeví dopady do partnerských vztahů poškozené. Dle znalce psychiatra bude záležet v budoucnu na osobnosti partnera, pokud by se tento choval, reagoval nebo by nějakým způsobem vykazoval podobné reakce jako obžalovaný, by se poškozené mohla emoční vzpomínka znovu vybavit a negativně zasáhnout do její psychiky. Ze znaleckého zkoumání vyplynulo, že u poškozené se jedná nejen o traumatizaci sexuální, ale i o traumatizaci emotivní, kdy platí přímá úměra, tedy čím dlouhodobější traumatizace, tím hlubší jsou její příznaky. Obžalovaný svým

jednáním také do budoucna zasáhl i další generace. Pokud v budoucnu by měla poškozená vlastní děti, pak bude vystavena nutnosti vážit podmínky styku případných vnoučat s jejich dědečkem.

147. U poškozené [REDAKCE] znalec nezjistil známky výraznější psychopatologie, u této poškozené nebyly zachyceny projevy psychické, resp. sexuální traumatizace. Jednalo se o jednorázový akt, kdy obžalovaný zneužil spánku poškozené. Vzpomínky na inkriminovanou událost jsou neúplné s ohledem na opilost. Soud ovšem dodává, že bylo nutno u této poškozené zohlednit v rámci rozhodování o výši nemajetkové újmy skutečnost, že tato poškozená byla znovu v hlavním líčení vyslýchána, a to s ohledem na skutečnost, že v době hlavního líčení dosáhla již 18 let věku. Tím ovšem byla druhotně traumatizována. Poškozená žádným způsobem nepřispěla k jednání obžalovaného, spoluzavinění na její straně zjištěno nebylo.
148. Aby nešlo jen o formální gesto, výše odškodnění musí být přiměřená, musí být i reálně a fakticky dosažitelná a nemůže být ve vztahu k obžalovanému likvidační. Soud proto bral v úvahu majetkové poměry obžalovaného známé ze spisu. V adhezním řízení je tak nutno zohledňovat aspekt proporcionality (viz rozhodnutí III. ÚS 2954/11 ze dne 30. 3. 2012). Také otázka míry zavinění pachatele, tedy původce zásahu, je zásadním způsobem spoluurčujícím a jedním z klíčových hledisek pro navýšení peněžní náhrady (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 8 Tdo 46/2013 ze dne 19. 6. 2013). Je zapotřebí zdůraznit, že zatímco důkazní břemeno prokázání skutkového stavu věci, o kterém nevznikají důvodné pochybnosti, je na orgánech činných v trestním řízení, prokázání tvrzení poškozeného o důvodu a výši nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo vydání bezdůvodného obohacení je jeho povinností (viz § 43 odst. 3 tr. řádu). Poškozený důkazy k prokázání svého nároku opatřuje. Soudy nemají povinnost prokazovat je nad rámec, který je nutný pro úplná skutková zjištění, zejména pokud by takový postup byl v rozporu s požadavkem na rychlost a hospodárnost trestního řízení.
149. Po provedeném dokazování soud hodnotil, jakým způsobem zasáhl konkrétně obžalovaný do tělesné a psychické integrity obou poškozených. Jednalo se zcela jistě o zásah, který je objektivně způsobilý vyvolat nemajetkovou újmu a který spočíval v porušení integrity nezletilých dívek. Právo na soukromí v sobě zahrnuje právo osoby vytvořit a udržovat vztahy s jinými lidmi, zejména v citové oblasti, aby tak mohla rozvíjet a naplňovat vlastní osobnost. Protiprávní narušení těchto vztahů ze strany obžalovaného pak představuje neoprávněný zásah do práva na soukromý a rodinný život poškozených. Poškozeným je nutno nahradit nejen neoprávněný zásah, ke kterému došlo, ale i nahradit ohrožení jejich přirozených práv v budoucnosti.
150. Po zvážení všech těchto rozhodných skutečností je podle názoru soudu na místě přiznat v souladu s ustanovením § 228 odst. 1 tr. řádu poškozené [REDAKCE] jako přiměřené zadostiučinění za újmu na jejich přirozených právech částku 400 000 Kč. Poškozené [REDAKCE] přiznal podle stejného ustanovení § 228 odst. 1 tr. řádu jako přiměřené zadostiučinění za újmu na jejich přirozených právech částku 50 000 Kč. Tyto částky odpovídají nepříznivým dopadům do jejich osobnostní sféry.
151. Podle § 229 odst. 2 tr. řádu pak byly obě poškozené se zbytkem svého uplatněného a nepřiznaného nároku na náhradu nemajetkové újmy odkázány na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení prostřednictvím soudu podepsaného k Vrchnímu soudu v Praze (§ 248 odst. 1 tr.ř., § 252 tr.ř.), a to ve trojím vyhotovení.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr.ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilosti k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (247 odst. 2 tr.ř.)

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr.ř.)

Krajský soud České Budějovice dne 10. dubna 2019

JUDr. Olga Smrčková, v.r.
předsedkyně senátu